

ВЕСТИТЕЛ на Реформацията

Година 99

Брой 2/2024

ЕДНА ВЕСТ ЗА
РАЗПРОСТРАНЕНИЕ

МОЛИТВЕНА СЕДМИЦА | 6-15 ДЕКЕМВРИ 2024

ВЕСТИТЕЛ на Реформацията

Година 99

Брой 2/2024

В ТОЗИ БРОЙ

Редакторска статия

Една вест за последните дни

1

Една специална божествена вест

Чрез активно подготвяне за Христовото завръщане и горещо подхранване на тази надежда, вестта може да живее у нас!

2

„Затова бъди ревностен да се покаеш“

Ревностното покаяние представлява едно дълбоко, стигащо до сърцевината на нашето същество покаяние пред един свят и праведен Бог

6

Духовно обръщане

Духовното обръщане е сърдечно преобразяване чрез силата на Божията любов

10

Изтриването на греховете

Грехът трябва да бъде повече от опростен - той трябва да бъде премахнат!

14

Времето на освежението

Късният дъжд трябва да се излее обилно върху един пречистен народ

18

Завръщането на Исус Христос

Имаме привилегията да се подготвим и да ускорим тази благословена надежда!

22

Царството на славата

Сега е нашата възможност с едно сериозно очакване да се съсредоточим върху Величието на небесата

26

Поезия

Една вест за света

МОЛИТВА ЗА СИЛА

Има толкова много информация в пространството! Повечето от нея е неточна, но една част е вярна. Все пак, дори за частта, която е вярна, какво наистина би оправдало нашето най-съсредоточено внимание върху нея? Към какво да отправяме мислите си? Нашият Създател има една ясна вест за нас, която трябва да познаваме и да споделяме в тези последни дни. Молитвената седмица тази година ни предоставя чудесната възможност заедно да се съсредоточим върху гореспоменатата вест. Господ е бил толкова добър към нас през изминалата година. Все още сме живи и имаме безценната възможност да участваме в това събитие.

„Скъпоценни бисери от истина се намират под повърхността и всеки час, изкаран в тяхното издирване ще бъде напълно отплатен. Складирайте в ума си принципите на Христовото благовестие; положете усърдни усилия да потърсите скритото богатство на Божието слово. Цялото небе гледа, за да види какво ще направи човек със заповедите и обещанията на Йехова.“
Ривю енд хералд, 3 декември 1889 г.

„В Божието слово се съдържат множество скъпи истини, но точно „настоящата истина“ (онази част от цялата библейска истина, която има най-важното значение за съответното време [вж. 2 Петр. 1:12]- бел. прев.) е това, от което се нуждае стадото сега.“
Опитности и видения, с. 63 (англ. изд.)

Докато прочитаме статиите по темата „Една вест за последните дни“, с цел наистина да разберем и да живеем въпросната вест, нашата вяра ще бъде богато възнаградена. Нека споделим голямото благословение на тези четива и с други, които може би са изолирани или са неподвижни в дома си, и нека помним следните дати:

Молитва с пост: събота, 14 декември

Дарби за мисиите по света: неделя, 15 декември

Нека Господ милостиво отговори през тази Молитвена седмица на сърдечния копнеж на всички, които искрено се стремят да живеят тази вест и да получат Неговия Свят Дух със силата на късния дъжд!

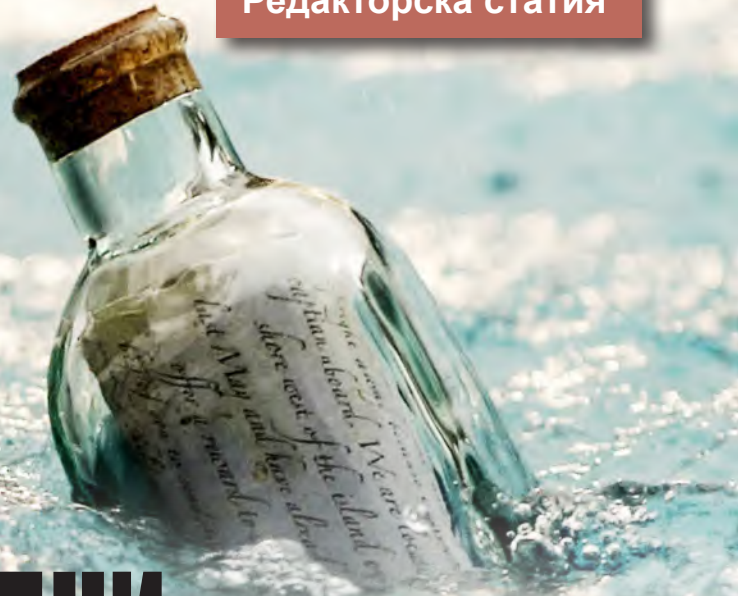
Official Church Publication of the
Seventh Day Adventist Reform Movement

“The greatest want of the world is the want of men — men who will not be bought or sold.”—Education, p. 57

Editor L. Tudorou
Assistant to the Editor B. Montrose
Layout and Design E. Lee

Web: <http://www.sdarm.org>
E-mail: info@sdarm.org

ЕДНА ВЕСТ ЗА ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Представете си следната сцена: Светият Дух е излял върху ранната църква в изобилната сила на ранния дъжд. Петър и Йоан са пред портата на храма, където, в името на Исус Христос от Назарет, Петър е заповядал на един човек, куц от рождението си, да стане и да върви. Той го хваща за ръката и човекът започва да ходи, да скача и да хвали Бога.

Това чудотворно събитие, разбира се, предизвиква смут сред хората, защото те знаят че това беше сакатият човек, който седеше и просеше за милостиня. Сега Петър отдава цялата слава на Бога на Авраам, Исаак и Яков и им обяснява за Светия, Княза на живота. Той разкрива как чрез името на Исуса куцият човек бе укрепен и получи сила чрез вяра в Него. След това Петър смело провъзгласява реалността, че присъстващите евреи са се отрекли от Господа пред римските власти и са предпочели един убиец (Варавя) пред Божия Помазаник. После им заявява, че те са си навлекли тази вина от невежество, но след това разкрива, че страданието на Христос е било в изпълнение на пророчеството.

И какво трябва да направят по този въпрос сега? Прозвучават следните думи:

„Затова покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа, и Той да ви изпрати определения за вас Христа Исуса, Когото трябва да приемат небесата до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите Си пророци.“ (Деяния 3:19–21).

Защо това е вест за последните дни?

Като погледнем контекста, става ясно, че това заявление е направено скоро след възнесението на Христос. Все пак, от онзи момент нататък съществува следната последователност от действия и събития за християните:

1. Покайте се - сега
2. Обърнете се - сега
3. За да бъдат заличени греховете ви (а не имената ви).
4. Кога? Във времето на изследователския съд преди Христовото завръщане, когато ще дойде времето на освежението - когато Светият Дух при късния дъжд ще бъде излят без мярка.

5. След това Небето ще изпрати Исус Христос. А защо не по-рано? Исус ще остане в небесните дворове, докато всеки принцип на Неговия морален закон не бъде възстановен в човешките сърца - във всяка душа, която ще се предаде

на Неговата воля, като напълно Го приеме с цялото си сърце.

„При преобращението Исус бе прославен от Своя Отец. Чуваме Го да казва: „Сега се прослави Човешкият Син и Бог се прослави в Него“. Така преди предателството и разпятието на Христос, Той бе укрепен за Своите последни страшни страдания. Когато членовете на Христовото тяло наблизват периода на своя последен конфликт, „времето на Якововата скръб“, те ще пораснат в Христос и до голяма степен ще приемат от Неговия дух. Когато третата ангелска вест прерастване в силен вик и голяма сила и слава придружават заключителното дело, верният Божи народ ще участва в тази слава. Късният дъжд е, който ги съживява и укрепва, за да преминат през времето на скръбта. Лицата им ще блестят със славата на онази светлина, която придружава третия ангел.“¹

Време ли е да дойде Исус? Да, наистина! Как можем да бъдем готови? Дадени са ни ясни стъпки в Деяния 3:19–21. Нека през настоящата Молитвена седмица вникнем дълбоко в тази вест за последните дни и да я приложим усърдно към нашите сърца!

Източници:

1 Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 353.

Петък, 6 декември 2024 г.

ЕДНО СПЕЦИАЛНО БОЖЕСТВЕНО ПОСЛАНИЕ

СЪСТАВЕНО ОТ ПИСАНИЯТА НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

ПОДГОТОВКА ЗА ХРИСТОВОТО ЗАВРЪЩАНЕ

Мили братя и сестри,

Вярваме ли с цялото си сърце, че Христос скоро ще дойде и че ние притежаваме последната вест на милост, която трябва да бъде предадена на един провинен свят? Нашият пример такъв ли е, какъвто би трябвало да бъде? Показваме ли чрез нашия живот и свят говор на хората около нас, че ние очакваме славното явление на нашия Господ и Спасител Исус Христос, Който ще преобрази нищото ни тяло и ще го направи подобно на Неговото славно тяло? Боя се, че не вярваме и не осъзнаваме тези неща както трябва. Хората, които са убедени във важните истини, които изповядваме, трябва да постъпват според убежденията си. Стремехът към

забавления и неща, привличащи вниманието към този свят е извънредно голям; умът се занимава твърде много с облеклото, а езикът прекалено често е ангажиран в лекомислени и безполезни разговори, които правят изповеданието ни лъжливо, защото разговорите ни не са за небето, откъдето очакваме Спасителя.

Ангели бдят над нас и ни пазят. Ние често ги наскърбяваме, като се отдаваме на безполезни разговори, шеги и закачки, а също и с потъването в едно безгрижие и равнодушие. Може от време на време да полагаме усилия да постигнем победа и наистина я постигаме, но не я ли задържим, а потънем в същото небрежие и пасивност, неспособни да устоим на изкушенията и да се противопоставим на неприятеля, то ние не издържаме изпита на нашата вяра, който е по-ценен от злато. Не страдаме заради Христос и не

можем да Го прославим в изпитанието.

На лице е голяма липса на християнска твърдост и на служене на Бога от принцип. Не трябва да се стремим да си угаждаме, но да почитаме и прославяме Бога във всичко, каквото вършим и говорим, като имаме предвид единствено Неговата почест. Ако вземехме присърце следните важни думи и винаги ги помнехме, не бихме падали тъй лесно в изкушения и думите ни биха били малко и добре подбрани: „Той биде наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието, докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме“. „За всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден.“ „Боже, ти ме виждаш.“

Не бихме могли да мислим за тези важни думи и да си припом-

няме Исусовите мъчения за нас, бедните грешници, за да получим прощение и да бъдем изкупени за Бога чрез Неговата скъпоценна кръв, без да почувстваме едно свято възпиране и сериозното желание да страдаме за Него, Който пострада и понесе толкова много заради нас. Ако тези мисли ни занимават, любимото „аз“ с неговото достойнство ще бъде смирено и заместено от една детинска простота, която ще може да понася упреците на другите, без да се възбужда; тогава себелюбието не ще ни владее.¹

ДА ЦЕНИМ НАШИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ

Когато размисля колко много е направено за нас, за да бъдем изведени на правия път, съм принудена да извикам: „О, каква любов, каква чудна любов е имал Божият Син към нас, бедните грешници!“ Редно ли е да бъдем безсмислени и безгрижни, докато за нашето спасение е направено всичко възможно? Цялото небе се интересува от нас. Необходимо е да бъдем деятелни и будни да отдаваме на Всевишния почест, слава и поклонение. Сърцата ни трябва да преливат от обич и благодарност към Онзи, Който е бил така изпълнен с любов и състрадание към нас. Нужно е да Го почитаме чрез нашия живот и да показваме чрез чисто и свято поведение, че сме родени от горе, че този свят не е наша родина, че тук сме само гости и чужденци, пътуващи за една по-добра страна.

Мнозина, които изповядват Христовото име и твърдят, че очакват Неговото скорошно идване, не знаят какво значи да се страда заради Христос. Техните сърца не са станали покорни чрез благодатта и собственото „аз“ не е умряло, както това често се открива

по различни начини. А в същото време казват, че имали изпитания. Но главната причина за техните изпитания е непокорното им сърце, което така прави уязвимо личното „аз“, че то често се чувства оскърбено и обидено. Ако тези хора биха могли да осъзнаят какво значи да бъдеш смирен Христов последовател, истински християнин, те биха започнали да работят сериозно и да вършат правото. Първо те биха умрели за личното „аз“, след това биха постоянствали в молитва и биха обуздавали всичките си сърдечни страсти. Братя и сестри, освободете се от доверието в себе си, от самодоволството си и следвайте смирения Образец. Винаги мислете за Христос, Той е вашият пример и вие трябва да крачите в Неговите стъпки. Гледайте на Исус, начинателя и завършителя на нашата вяра, Който заради предстоящата радост претърпя кръст и презря срама. Той понесе противоречието на грешниците против Себе Си. Заради нашите грехове Той стана някога кроткото заклано агне, наранено, бито, мъчено и поразено.²

НЕ ЖИВЕЕМ СПОРЕД ПРИВИЛЕГИИТЕ, КОИТО СА НИ ДАДЕНИ

Ние далеч не сме такива, каквито Бог би искал да бъдем, защото не облагородяваме душите си и не усъвършенстваме характера си в съответствие с чудното откровение на Божията истина и Неговите цели. „Правдата възвишава народ; а грехът е позор за племената“ (Притчи 14:34). Грехът внася хаос. Където и да се таи - в отделното сърце, в дома, в църквата - там са налице безпорядък, раздори, препирни, враждебност, завист, ревност, защото врагът на

човека и на Бога контролира ума. Но ако истината бъде обичана и внесена в живота, ако бъде отстоявана, тогава човекът, който стори това, ще намрази греха и ще бъде жив представител на Исус Христос пред света.

Хората, които заявяват, че вярват истината, без да живеят според нея, няма да бъдат осъдени, понеже не са имали светлината, а понеже са разполагали с голяма светлина, обаче не са изпитали сърцата си според Божия велик морален стандарт за праведност. Онези, които твърдят, че вярват в истината, трябва да бъдат облагородени чрез прилагането ѝ в живота си. Същинската библейска религия трябва да преобрази живота, да усъвършенства и облагороди характера, като го прави да прилича все повече и повече на божествения образец. Тогава домът ще бъде огласяван от молитви, от благодарности и хваления към Бога. Ангелите ще служат в такова семейство и ще съпровождат вярващите му членове до молитвения дом.

Нека църквите, които твърдят, че вярват в истината, които се застъпват за Божия закон, да го спазват и да се отклоняват от всяко беззаконие. Нека отделните членове на църквата устояват на изкушенията да вършат злини и да се отдават на греха. Нека църквата започне делото на очистване пред Бога чрез покаяние, смирение, дълбоко изследване на сърцето, защото се намираме в действителния Ден на изкуплението - един тържествен час, на товарен с вечни резултати.

Нека онези, които поучават истината, я представят такава, каквата е в Исус. Под покоряващото, освещаващо, пречистващо влияние на Божията истина те самите са като чисти съдове. Ако бъдат заквасени с библейската

“ **Остатъкът, които пречистват душите си, като се подчиняват на истината, набират сила от самите изпитания, и така показват красотата на светостта посредством обкръжаващото ги отстъпление. За тях Господ казва: „На дланите Си съм те връзал“ (Исаия 49:16).** ”

религия, какво влияние би се разпространило от тях по света! Нека отделните членове на църквата бъдат чисти, твърди, непоколебими, винаги изпълнени с любовта на Исуса, и тогава те ще бъдат светлина за света. Нека мъжете, стоящи като стражи и като пастори на стадото, провъзгласяват тържествената истина, отправят предупреждение към всички хора, народи и езици. Нека бъдат живи представители на истината, за която се застъпват, и да почитат Божия закон чрез стриктно и свято спазване на неговите изисквания, ходейки пред Господа в чистота и святост. Тогава такава сила ще съпътства прогласяването на истината, която ще отразява светлината навсякъде.

ОСКЪРБЯВАНЕ НА БОЖИЯ ДУХ

Бог никога не изоставя народи или отделни хора, докато те не Го изоставят. Външното противопоставяне не ще отслаби вярата на Божия народ, който спазва Неговите заповеди. Това, което ще отслаби народа е занемаряването да се приложат чистотата и истината на практика, понеже то ще наскърби Божия Дух и Бог няма да бъде сред тях, за да ги благославя. Покварата отвътре ще донесе Божиите съдби върху този народ, както се случи с Йерусалим. О, нека се чуват умоляващи гласове, нека се чува сериозна молитва, за да не изпаднат от вярата онези, които проповядват на другите. Братя мои, не знаем какво ни предстои и единствената ни безопасност е да следваме Светлината на света. Бог ще работи с нас и за нас, ако греховете, които донесоха гнева Му върху стария свят, върху Содом и Гомора, и върху древния Йерусалим, не станат наши престъпления.

И най-малкото нарушение на Божия закон носи вина на престъпника и без искрено покаяние и изоставяне на греха той със сигурност ще стане отстъпник... Нека като народ, доколкото е възможно, да очистим нашия стан от морални осквернения и тежки грехове. Как можем да очакваме Бог да обърне Своята сила в наша полза

и да ни спаси като народ, който е вършил правда, когато грехът овладява людето, претендиращи, че издигат моралния стандарт за праведност?... Ако като народ не се държим във вярата и не само се застъпваме с перо и глас за Божиите заповеди, но ако не пазим всяка една от тях, без съзнателно да ги нарушаваме, тогава ще ни застигнат слабост и гибел. Това е работа, която трябва да извършим във всяка една от нашите църкви. Всеки член на църквата трябва да бъде християнин.

ОТСТРАНЯВАНЕ НА ГРЕХА

Нека грехът на гордостта бъде премахнат, нека всички излишества в облеклото бъдат отстранени и да има покаяние към Бога, задето е бил безочливо ограбен чрез задържаните средства, които вместо това е трябвало да се влеят в съкровищницата за поддържането на Божието дело в мисионските полета. Нека пред Божия народ бъде издигнато делото на реформацията, на истинското обръщане и той да бъде усърдно увещаван към това. Нека делата ни и поведението ни да съответстват на делото за това време, за да можем да кажем: „Следвайте ме, както аз следвам Христос“. Нека покорим душите си пред Бога чрез смирение, пост и молитва, покаяние и оставяне от греха.

Сега трябва да се чуе гласът на истинския страж, който прогласява: „Утрото иде, а също и нощта“ (Исаия 21:12). Тръбата трябва да даде отчетлив звук, защото се намираме във великия ден на Господното приготвление... Днес в нашия свят съществуват много учения. Има множество вероизповедания, чиито поддръжници наброяват хиляди и десетки хиляди, но само върху едно от тях е положен Божият печат. Има религия на човека и религия на Бога. Душите ни трябва да са закрепени здраво върху вечната Скала. Всичко в Божия свят - както хората, така и ученията и самата природа - изпълнява Божието сигурно пророческо слово и осъществява Неговото велико и заключително дело

в историята на този свят.

Трябва да сме готови и да очакваме Божиите нареждания. Народите ще бъдат разтърсени из основи. Подкрепата ще бъде оттеглена от онези, които провъзгласяват единствения Божий стандарт за праведност, единствения сигурен тест за характера. И всички, които не ще се подчинят на постановлението на законодателните събрания, които не се покорят на националните закони, за да издигнат съботата, установена от човека на греха в незначитане на Божия свят ден, ще почувстват потисническата сила не само на папството, но и на протестантския свят - образът на звяра.

Сатана ще върши своите чудеса, за да заблуждава; той ще издигне своята власт като върховна. Църквата може да изглежда, сякаш ще падне, но няма да падне. Тя ще стои, докато грешниците в Сион не бъдат пресяти - плявата, отделена от скъпоценната пшеница. Изпитанието е ужасно, но въпреки това трябва да дойде. Никой, освен онези, които са превъзможвали чрез кръвта на Агнето и словото на тяхното свидетелство, няма да се намери сред верните и истинните, без петно от грях и без лъжа в устата им. Трябва да се оставим от себеправедността напълно и да бъдем облечени в Христовата правда.³

Беше ми показано, че ако Божиите люде не положат усилия от тяхна страна, а чакат освежаването да дойде върху тях и то да премахне неправдата им, и да поправи грешките им; ако зависят от това, за да бъдат очистени от нечистотата на плътта и на духа и да бъдат пригодени да се включат в силния вик на третия ангел, те ще бъдат намерени за недостатъчни. Освежението или Божията сила ще дойде само върху хората, които са се подготвили за това, като са изпълнявали делото, заръчано им от Бога, а именно - да се очистят от всяка нечистота на плътта и на духа, като се усъвършенстват в святост със страх от Бога.⁴

ОБЛЕЧЕНИ В ХРИСТОВАТА ПРАВДА

Остатъкът, който пречистват душите си, като се подчиняват на

истината, набират сила от самите изпитания, и така показват красотата на светостта посредством обкръжаващото ги отстъпление. За тях Господ казва: „На дланите Си съм те връзал“ (Исаия 49:16). За тях се съхранява вечен, непогиващ спомен. Сега на нас ни е нужна вяра, жива вяра. Нужно ни е да имаме живо свидетелство, което да докосне дълбоко сърцето на грешника. Налице е твърде много проповядване и твърде малко служение. Необходимо ни е светото помазание, духът и огънят на истината. Много от проповедниците са полупарализирани от собствените им недостатъци на характера. Те се нуждаят от обръщачата Божия сила.

Това, което Бог изискваше от Адам преди грехопадението му, беше съвършено покоряване на Неговия закон. Днес Бог изисква същото, което изискваше и от първия човек - съвършено послушание, праведност без нито едно петно и без нито един недостатък в Божиите очи. Да ни помогне Бог да Му отдаваме всичко, което законът Му изисква! Не можем да сторим това без онази вяра, която внася Христовата праведност в ежедневието.

Скъпи братя и сестри, Господ иде! Извисете мислите си, повдигнете главите си и се радвайте. О, бихме си помислили, че онези, които чуют радостната новина и предявяват, че обичат Исус, ще се изпълнят с неизразима и преславна радост. Това е добрата, радостната вест, която трябва да изпълни с енергия всяка душа; която трябва да се повтаря в домовете ни и да се известява на онези, които срещаме на улицата. Каква по-радостна новина може да се съобщи?! Заяждането и споренето с вярващи или невярващи не е работата, която Бог ни е дал да вършим.

Ако Христос е моят Спасител, моята жертва, моето изкупление, тогава никога няма да загина. Като вярвам в Него, аз имам вечен живот. О, да можеше всички, които вярват в истината, да повярват и в Исуса като техен личен Спасител! Нямам предвид онази евтина вяра, неподкрепена с дела, а онази сериозна, жива, постоянна,

трайна вяра, която се храни с плътта и пие кръвта на Божия Син. Искам не само да бъда оправдана от престъпването на Божия свят закон, но и да бъда извисена към сиянието на Божието лице; не просто да бъда допусната в рая, но да имам свободен достъп там.

СПАСЕНИЕТО - ЕДИНЕНИЕ С ХРИСТОС

Нима ние като един особен, свят народ сме толкова безчувствени към неизразимата любов, която Бог е проявил към нас? Спасението не се състои в кръщението, в написването на имената ни в църковните книги или в проповядване на истината. То се състои в жив съюз с Исус Христос, в това сърцето ни да бъде обновено; във вършенето делата на Христос с вяра; в това да се трудим от любов, с търпение, кротост и надежда. Всяка душа, съединена с Христос, ще бъде жив мисионер за всички наоколо. Такъв човек ще се труди за близките и далечните. Ще мисли в широк мащаб, няма да се интересува само от своята част на делото - да изгради онзи клон от работата, който той оглавява, и до там да стига неговата ревност. Всички ще се интересуват да работят, за да укрепят всеки клон на делото. Няма да има себелюбие, няма да се проявява егоистичен интерес. Делото и истината са обединени в едно велико цяло.

Трябва сериозно и загрижено да се запитаме: „Храня ли в сърцето си завист, ревността намира ли място в него?“ Ако е така, то Христос не е там. „Обичам ли Божия закон, любовта на Исус Христос в сърцето ми ли е?“ Ако се обичаме един друг, както Христос ни е възлюбил, тогава се подготвяме за благословеното небе на мира и покоя. Там няма стремеж да бъдеш първи, да имаш върховенството; всички ще обичат ближния си като себе си. О, да отвореше Бог ума и да проговореше в сърцето на братята и сестрите, та да ги разбуди...

Онези, които са безгрижни в Сион, трябва да бъдат пробудени. Тежък отговор ще дават хората,

които носят истината и при все това не чувстват бремето за душите. О, дано мъжете и жените, изповядващи истината, да се събудят, да приемат игото на Христос и да понесат Неговото бreme. Нужни са хора, които ще имат не само номинален, но Христоподобен, безкористен интерес - един ревностен огън, който няма да угасне поради трудностите, нито да се охлади заради изобилващото беззаконие...

Ние стоим на самия праг на вечността. За това дело не ще са нужни християни, които се верни, само при отсъствието на трудности. В днешно време не се нуждаем от сантиментална и приятна за сетивата религия. Вярата ни трябва да стане по-пламенна и възвестяването на истината да става с повече жар. Казвам ви, че сатанинските сили са обновили енергиите си, за да действат със сила и мощ, каквито не сме си представяли досега. А нима няма нова сила свише да завладее Божия народ? Истината, с нейното осветяващо влияние, трябва да бъде убедително представяна на хората. Нужно е усилено да умоляваме Бога, да отправяме агонизиращи молитви към Него, та надеждите ни като народ да се основават не на предположения, но на вечните истини. За себе си трябва да сме наясно, чрез доказателствата на Божието Слово дали сме във вярата, дали сме се отправили към небето, или не. Моралният стандарт за характера е Божият закон. Отговаряме ли на неговите изисквания? Господните люде употребяват ли своето имущество, своето време, таланти и цялото си влияние в делото за това време? Нека се пробудим! „И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога“ (Колосяни 3:1).⁵

Източници:

1. *Опитности и видения*, с. 111, 112.
2. *Пак там*, с. 113, 114.
3. *Избрани вест*, кн. 2, с. 377-380.
4. *Свидетелства за Църквата*, т. 1, с. 619.
5. *Избрани вест*, кн. 2, с. 380-382.

„ЗАТОВА БЪДИ РЕВНОСТЕН ДА СЕ ПОКАЕШ“

ДАНИЕЛ ЛИЙ, САЩ

ЕСТЕСТВОТО НА ИСТИНСКОТО ПОКАЯНИЕ

Първото, което трябва да уточним е: що е то истинско покаяние. А второто - за какво може да се покаява един народ, който вече спазва Божиите заповеди, включително съботата и живее непорочен живот, що се отнася до моралното поведение.

Вратата в Бога и нейният плод на покаяние за греха са естественият и автоматичен резултат от общението с Бога. Откровението на Божията доброта и праведност, придобити единствено чрез активна връзка с Него е това, което води хората към покаяние (Римляни 2:4). Ако няма такава общение, няма истинско покаяние. Колкото повече душата общува с Бога, толкова повече се запознава с Него, толкова по-силно става убеждението в греха и толкова по-дълбоко и по-интензивно е покаянието.

„Колкото по-близо идваме до Исус и по-ясно разпознаваме чистотата на Неговия характер, толкова по-ясно ще виждаме извънредната греховност на греха и толкова по-малко ще имаме желание да превъзнасяме себе си. Ще има непрекъснат стремеж на душата към Бога, едно непрекъснато, сериозно, сърцераздирателно изповядване на греха и смирение на сърцето пред Него. При всяка стъпка напред в християнския ни опит нашето покаяние ще се задълбочава.“¹

За Енох се казва, че „колкото по-тясна бе връзката му с Бога, толкова по-дълбоко бе усещането му за собствената му слабост и несъвършенство“.²

Покаянието не може да бъде изкуствено възпроизведено. То не може да се изработи механично, не може да се предизвика, както другите човешки емоции. Когато Светият Дух докосва струните на човешкото сърце, Той просто го

разтапя и покорява чрез Своята сила да убеждава в грех. Тогава настъпва истинското покаяние. Скръбта за греха и покаянието се получават естествено и автоматично в отговор на делото на Духа постоянно да впечатлява ума с красотата на Божия характер в Христа Исуса. Когато вярващият постоянно гледа към Исус и отваря сърцето си за Него като за приятел в свято общение, всяка себеправедност и въображаема доброта биват отстранени и се открива голотата на човешката душа. Тогава естествената реакция на душата е смирено да се преклони в разкаяние.

„Един-единствен лъч от Божията слава, един проблясък от Христовата чистота прави да изпъква болезнено всяко петно на осквернение и оголва уродливостта и дефектите на човешкия характер; прави очевидни несвятите желания, неверността на сърцето, нечистотата на устните. Делата на

невярност от страна на грешника, чрез които не признава Божия закон, биват ясно изложени пред неговото духовно зрение и духът му бива поразен и сломен под влиянието на изпитващия Божи Дух. Той се отвращава от себе си, като вижда чистия и неопетнен характер на Христос.“³

ПОКАЯНИЕТО НА ИСАЯ - ЕДИН ПРИМЕР ЗА БОЖИЯТА ЦЪРКВА В КРАЯ НА ВРЕМЕТО

Когато пророк Исаия видя Божията слава в храма, той бе поразен и потресен от чувството за собствената си морална слабост и несъвършенство на характера. Пророкът извика отчаяно: „Горко ми! защото загинах; понеже съм човек с нечисти устни, и живея между люде с нечисти устни, понеже очите ми видяха Царя, Господа на Силите“ (Исаия 6:5). Преди да има тази променяща живота лична среща с Бога в светилището, той бе подтикван да изобличава греховете на другите. Той посочваше прегрешенията им със следните сурови думи: „Горко на беззаконника! нему ще бъде зле, Защото въздаянието му ще бъдат делата на ръцете му“ (Исаия 3:11). „Горко на ония, които наричат злото добро, а доброто зло; които турят тъмнина за виделина, а виделина за тъмнина; които турят горчиво за сладко, а сладко за горчиво! Горко на ония, които са мъдри в своите очи, и които са разумни пред себе си! Горко на ония, които са юнаци да пият вино, и силни да подправят спиртно питие“ (Исаия 5:20-22).

Въпреки че пророкът в ревността си за Бога бе подтикнат да осъди преобладаващото беззаконие около себе си, той не бе непременно убеден в собствената си греховност на този етап от духовното си развитие. Едва след съдбовната си среща с Бога в храма пророкът осъзна своя греховен живот в ярък контраст с Божията слава, така живо впечатлила ума и сърцето му. В резултат на тази незабравима среща, „Горко вам“ се обърна в „Горко ми...“

„Исаия бе изобличил греха на другите; но сега се видя изложен на същото осъждане, което беше

произнесъл над тях. В поклонението си на Бога се беше задоволил с една студена, безжизнена церемония. Не осъзнаваше това, докато не видя Господа във видение. Колко незначителни му изглеждаха сега неговата мъдрост и таланти, докато се взираше в святостта и величието на светилището. Колко беше недостоеен! Колко негоден за свещената служба! Начинът, по който се видя сега би могъл да бъде изразен с езика на апостол Павел: „Окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт?“ (Римл. 7:24)“⁴

Божията църква на остатъка днес, макар и обект на Божието върховно внимание, е също толкова сляпа за истинското си духовно състояние, колкото и пророк Исаия беше преди личната си среща с Бог в храма. Високият ѝ статут като хранител на свещените истини и непорочното ѝ поведение, за съжаление, са довели до нежелания ефект да си въобразява, че се намира в по-добро положение, отколкото всъщност е. Нейната оценка за собственото ѝ духовно състояние се различава значително от тази на Верния и Истинен Свидетел, Който казва: „а не знаеш, че ти си окаяният, нещастен, сиромах, сляп и гол“ (Откровение 3:17). Искрено несъзнавайки истинското си състояние, тя уверено възкликва: „Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо“ (Откровение 3:17). Докато Божиите люде се доволстват в това триумфално, самохвално отношение, измамени от величината на предполагаемата си доброта, Светият Дух не може да ги убеди в грях.

Не може да има истинско сърце-раздирателно покаяние и изповядване на греха, нито истинско общение с Бога, ако това пагубно състояние на ума не бъде решително премахнато и изоставено.

Книжниците и фарисеите по времето на Исус се гордееха с изработената си себеправедност. Призивът на Йоан Кръстител „Покайте се, защото се приближи небесното царство“ (Матей 3:2), не им направи никакво впечатление. Призивът да се покаят беше отвратителен за тях. Заслепени от усещането за чувствително духовно превъзходство по силата на родството си с Авраама и многобройните си реформи, ориентирани към извършването на дела, както и на твърдия си формализъм, те не чувстваха нужда от Спасител, не изпитваха потребност да се смирят и да изповядат греховете си и със сигурност не изпитваха нужда от покаяние. Исус описа тези самозаблудени религиозни изповедници по Неговото време като „... варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота“ (Матей 23:27). Те бяха объркали външното съобразяване с правилата и нормите с правдата, която извира естествено от сърцето. Не знаеха нищо за кротостта и смирението на сърцето, което се придобива само в училището на Христос и се усвоява само чрез постоянно общение с Него.

Призивът, който намираме в посланието до църквата в Лаодикия: „Затова бъди ревностен и покай се“ (Откровение 3:19), макар и

непопулярен, трябва да се възприеме много сериозно от всеки член на църквата днес. Ние живеем в периода на Лаодикия. Следователно, този призив към покаяние се явява настоящ дълг. Ако не се вслушаме в него, определено ще бъдем избълвани от устата на Христос, което е акт на пълно отхвърляне. В живота на хората, които обърнат внимание на призива, ще се наблюдават пълно смирение, себеотрицание и пълно предаване на себе си на Бога като това, което пророк Исаия преживя в храма, докато гледаше Божията слава. Никой, освен онези, които подобно на Исаия чрез вяра срещнат Бог в светилището, няма да има привилегиата да познае Божията доброта, водеща до покаяние (Римляни 2:4).

„Видението, дадено на Исаия, представя състоянието на Божия народ в последните дни. Те имат привилегиата чрез вяра да видят работата, която се извършва в небесното светилище. „И отвори се Божият храм, който е на небето, и видя се в храма ковчега на Божия завет“ (Откр. 11:19). Като гледат чрез вяра в Светая Светих и виждат делото на Христос в небесното светилище, те разбират, че са хора с нечисти устни - хора, чиито устни често са изричали суета и чиито таланти не са били осветени и използвани за Божия слава. Те с право могат да се отчаят, когато съпоставят собствената си слабост и недостойнство с чистотата и прелестта на славния характер на Христос. Но, ако подобно на Исаия, получат впечатлението, което Господ желае да бъде отпечатано в сърцето им, ако смирят душиите си пред Бога, тогава има надежда за тях. Дъгата на обещанието е над престола и делото, извършено за Исаия, ще бъде извършено и у тях. Бог ще отговори на молбите, идващи от каещото се сърце.“⁵

ПОКАЯНИЕТО В ДЕНЯ НА УМИЛОСТИВЕНИЕТО ПРЕДСТАВено ЧРЕЗ СИМВОЛИ

Исаевото видение на Бога в храма е символ на опитността на Божия народ в последните дни. Чрез вяра те ще имат привилегиата да следват Исус в Светая

Светих. Докато общуват с Него и съзряват заключителното Му дело в светилището, те ще бъдат доведени да схванат нещо от Неговата огромна любов в заличаването на греховете им завинаги от паметта и от записаните книги; по-ясно ще съзрат степената на нечистотата на сърцата си и деформацията на характерите си в ярък контраст с чистотата на Христовия характер. Като резултат, тяхното покаяние извънредно ще се задълбочи. Те ще въздишат, ще плачат и ридаят между предхрамието и олтара; ще смиряват душиите си и ще молят усърдно за чистота на сърцето.

„Всички трябва да разберат по-добре делото на изкуплението, което се извършва в небесното светилище. Когато тази велика истина бъде видяна и разбрана, онези, които я държат, ще работят в хармония с Христос, за да подготвят един народ да устои във великия ден Господен и усилията им ще бъдат успешни. Чрез изследване, размисъл и молитва Божият народ ще бъде издигнат над обикновените, земни мисли и чувства и ще бъде приведен в хармония с Христос и Неговото велико дело за очистване на небесното светилище от греховете на хората. Вярата им ще Го последва в светилището, а поклонниците на земята **внимателно ще прегледат живота си** и ще сравняват характерите си с великия стандарт на праведност. **Те ще съзрат своите недостатъци.**“⁶

РАЗОБЛИЧАВАНЕ И ПОКАЯНИЕ ОТ ПЪЛНАТА ГРЕХОВНОСТ НА ЧОВЕКА

Покаяващият се вярващ наистина няма представа за степената на греховността на своя живот. Той не е в състояние да схване с ума си чудовищността на вината за своите престъпления и грехове. Поради това, покаянието му във всеки един ден никога не е достатъчно дълбоко. Той не знае за какво да се разкайва! Той не осъзнава, че дължи на Божия закон много повече от това, за което се кае и изповядва всеки ден. Книги-

те в светилището съдържат много повече грехове от това, за което обикновено се каем и изповядваме ежедневно.

Всяко човешко дело се разглежда пред Бога и се отбелязва за вярност или невярност. Срещу всяко име се вписва с безкомпромисна точност всяка лоша дума, всяка егоистична постъпка, всеки неизпълнен дълг, всеки скрит грях, всяка изкуствена поза. Пренебрегнатите изпратени от небето предупреждения или укори, пропилените моменти, неизползваните възможности, влиянието, упражнено за добро или за зло, с неговите широкообхватни резултати - всички тези неща са регистрирани от записващия ангел.“⁷

Дори греховете, които все още не са действително извършени, са записани в небесните книги и свидетелстват срещу хората в съда.

„Божият закон се простира не само до външните действия, но и до чувствата и мотивите. Той разкрива тайните на сърцето, като пролива светлина върху нещата, преди да бъдат погребани в мрака. Бог знае всяка мисъл, всяка цел, всеки план, всеки мотив. **Небесните книги съдържат записи и на греховете, които биха били извършени, ако имаше такава възможност.** Бог ще доведе на съд всяко явно и тайно дело.“⁸

В идеалния случай, колкото повече греховността на един човек е изкарана наяве, толкова по-дълбоко ще бъде покаянието. За съжаление, разбирането на човека за греховността на живота му може да бъде ужасно изкривено и дори замъглено в резултат на гравитни промени, въведени в практиката му при неговото обръщане. Въвеждането на положителни изменения в диетата, облеклото, нравите и поведението често карат мнозина да мислят (неправилно), че са станали все по-праведни и следователно все по-малко грешни. Това в най-добрия случай е самоизмама; това е самата същност на лаодикийския застои, който казва: „Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо“. Излишно е да казвам, че е много по-лесно да попаднем в този капан, отколкото много хора осъзнават. Същност това е състоянието на мнозина в

църквата, въпреки че може да не бъде разпознато и признато. Това обяснява защо за Лаодикия Исус заявява: „А не знаеш...“ Като вземем предвид всичко изказано дотук - това е едно пагубно отношение и влияе много върху степенята на изпитаното покаяние.

ДЪЛБОКО ПОКАЯНИЕ ЩЕ ПРЕДШЕСТВА ОКОНЧАТЕЛНОТО УМИЛОСТИВЕНИЕ И ОЧИСТВАНЕ

Бог ще има народ в последните дни, който ще бъде тясно свързан с Неговия Син в контекста на приключването на Неговото служение в Светая Светих. Те ще бъдат доведени до пълно схващане на греховността на живота си, дори до степен да се отчаят. Тези души много ясно ще прозрат своята греховност в контраст с несравнимата прелест на Христовия характер. Тогава ще бъдат доведени от Светия Дух да се отърсят от лаодикийския манталитет, който е толкова разпространен в църквите в наши дни, и да преминат през духовен катарзис, характеризиращ се с дълбоко изследване на душата и дълбоко покаяние. Това преживяване ще бъде подобно на опитността на Исаия, с тази разлика, че ще бъде много по-интензивно и много по-продължително. Наречено „смиряване на душата“ (Левит 16:29; 23:27-32), именно то е, което подготвя църквата на остатъка за окончателното умилостивение и очистване.

„Видението на Захария за Исус Навин и Ангела се отнася с особена сила към опитността на Божия народ в заключителните сцени на великия ден на изкуплението...“

Както Исус Навин се моли пред Ангела, така и църквата на остатъка, със съкрушено сърце и непоколебима вяра, ще се моли за прошка и избавление чрез Исус, техния Застъпник. **Те напълно осъзнават греховността на живота си, виждат своята слабост и недостойнство; и са готови да се отчаят.**⁹

Днес сме призвани към дълбоко себеизследване и покаяние (по Йоил 2:13.) За да се случи

Видението, дадено на Исаия, представя състоянието на Божия народ в последните дни. Те имат привилегията чрез вяра да видят работата, която се извършва в небесното светилище.

това не е достатъчно обичайното придържане към студени, бездушни, формални обреди и церемонии в църквата. Нито обичайното проповядване на безжизнени, теоретични проповеди, нито предлагането на анемични, механични молитви в църквата и в дома ще доведат до тази опитност. Резултат ще има единствено от практическа религия, характеризираща се с непрестанно търсене на Бога в ежедневното, ежечасно общуване и пълно сливане с Него.

Тъй като живеем в действителния Ден на умилостивението, не можем да продължим в църквата да работим рутинно, както преди. Христовата повеля към църквата на остатъка е смиряване на душата. Исус скоро ще извърши окончателното Си умилостивение; Той е на път да даде заповедта: „Съблечете от него изцапаните дрехи и... ще те облека в богати одежди“ (Захария 3:1-5). Не след дълго, в съответствие със Своята заключителна служба в небесното светилище като Първосвещеник, Исус ще очисти Своя народ от всяко нечестие и грях, като ги удостои със Своята съвършена праведност. Онези, които често са тъгували за духовния си упадък и са скърбили за душевната си нищета, ще получат Неговата праведност, докато небрежните и безразличните ще бъдат отсечени от Неговия народ.

Ще бъдете ли един от благословените, които ще се възползват от Неговото окончателно изкупление и ще бъдете ли част от 144 000? Името ви ще остане ли записано в книгата на живота на Агнето? Ще се очистите ли напълно и завинаги от всяка неправда и ще бъдете ли приготвени да заживеете в обществото на безгрешните ангели? Дано Господ счете всич-

ки ни за достойни! Затова, бъдете ревностни и се покайте!

„Когато Божиите люде смирят душите си пред Него, умолявайки за чистота на сърцето, се дава заповедта: „Съблечи от него нацапаните дрехи“ и се изричат окуражителните думи: „Ето, отнех от тебе беззаконието ти, и ще те облека в богати одежди“ (Захария 3:4). Съвършената дреха на Христовата праведност е поставена върху изпитаните, минали през изкушения, верни Божии чеда. Презирианият остатък е облечен в славно облекло, което никога повече няма да бъде осквернено от покварата на света. Имената им са запазени в книгата на живота на Агнето, записани редом с вярващите от всички векове. Те са устояли на хитростите на лукавия, ревът на дракона не ги е отклонил от тяхната вяроност. Те вече завинаги са защитени от измишленията на изкушителя. Греховете им биват прехвърлени върху първоизточника на греха. На главите им е поставена „хубава митра“.¹⁰

Източници:

1. Деяния на апостолите, с. 561.
2. Патриарси и пророци, с. 85.
3. Пътят към Христа, с. 29.
4. Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 4, с. 1139.
5. Пак там.
6. Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 575. [Подчертаването е добавено.]
7. Великата борба, с. 482.
8. Знаменията на времето, 31 юли 1901 г. [Подчертаването е добавено.]
9. Пророци и царе, с. 588. [Подчертаването е добавено.]
10. Пак там, стр. 591.

НЕДЕЛЯ, 8 ДЕКЕМВРИ 2024 Г.

ДУХОВНО ОБРЪЩАНЕ

ЕЛИАС РИВЕРА — САЩ

[Подчертаванията в цялата статия са добавени.]

МЕТАМОРФОЗА

Природата има красиви илюстрации, които ни учат за великата Божия сила, както и за Неговото изкупително дело в сърцата ни. Цикълът на пеперудите се състои от четири етапа, а именно: яйце, ларва, какавида и възрастна пеперуда. Процесът е кратък и отнема около месец. Пеперудите снасят яйцата си от долната страна на листата на растенията, с които ще се хранят ларвите им. Когато яйцето се излюпи, от черупката му излиза малка гъсеница. Гъсениците, от друга страна, са много ненаситни, ядат много и растат бързо. Когато гъсеницата достигне зрялост, тя образува какавида, наричана още хризалис. Когато се формира хризалисът, гъсеницата претърпява преобразуване, известно като метаморфоза и няколко дни по-късно от него излиза

красива пеперуда.

Гъсеницата претърпява тотална трансформация. Тя се превръща в съвсем различно същество със съвсем нова и различна природа. И това е, което Бог възнамерява за нашия духовен живот в Христос: „За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, **всичко стана ново**“ (2 Коринтяни 5:17). Божият план е да преобрази живота ни, да възстанови Неговия образ в нас, да промени сърцата ни. Той заявява: „Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. И ще вложа Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията Ми, да пазите съдбите Ми, и да ги извършвате“ (Езекил 36:26, 27).

Изразът „духовно обръщане“ означава да се преобразим, да постъпваме различно, да се променим напълно в нещо различно от това, което сме били. В Йоан 16:20 виж-

даме подобен пример: „...скръбта ви ще се обърне в радост“ или в Откровение 11:6: „...и имат власт над водите да ги превръщат на кръв“.

И така, когато говорим за обръщане, ние говорим за Божието преобразяващо дело **за човека и в човека**, дело, чрез което човек бива опростен и преобразен, едно възвишено дело, което оправдава и осветява вярващия; това е дейност, при която старият човек бива разпънат и погребан, и в която новият човек се ражда за нов живот.

КАК СТАВА ОБРЪЩАНИЕТО?

Обръщането е Божието дело в човека чрез силата на Неговата любов и чрез Неговия Свят Дух. Има радикални обръщания като това на Савел, което беше много рязко, когато мъжът от Тарс се срещна лично с Христос по пътя си към Дамаск. Животът на Савел бе повлиян от явяването на Христовата слава. Тази

неочаквана среща промени живота му мигновено до такава степен, че, поразен от слепота и повален на земята, той каза: „Господи, що искаш да сторя?“ (Деяния 9:6). Този, който се бе отправил към Дамаск с тъмни намерения срещу Христовата църква, възвърна зрението си едва след три дни, прекарани в пост и молитва, последвани от кръщение. След това, той веднага започна да работи за изграждането на църквата, която само допреди броени дни бе яростно преследвал. Савел сега ревностно проповядваше Христос. Който вече беше станал центърът на неговия живот и вест. „И почна веднага да проповядва по синагогите, че Исус е Божият Син“ (Деяния 9:20).

Обръщането на Савел, наричан още Павел (което означава „малкият“), е дело на Божията благодат и преобразяващата любов на Исус Христос. То доведе до ситуацията самият яростен преследвач да бъде преследван заради Исус и да провъзгласява Неговата вест без страх, изправяйки се пред всякакви трудности, дори пред смъртта. Има и други видове обръщане, какъвто например е случаят с Никодим. На Никодим му отне три години след разговора с Исус (вж. Йоан глава 3), да изяви публично вярата си в Исус и да се предаде напълно на разпнатия Спасител.

ВСИЧКО ДЪЛЖИМ НА БОГА

„Вятърът се чува сред клоните на дърветата, когато шумоли в листата и цветовете, но е невидим. Никой не знае откъде идва и накъде отива. Така е и с делото на Светия Дух в сърцето. То не може да бъде обяснено, както и движението на вятъра. **Човек може да не е способен да определи точното време и място, на своето духовно обръщане, или да проследи всички обстоятелства в този процес, но това не доказва, че той не е обрънат.** Чрез средство, невидимо като вятъра, Христос постоянно работи в сърцето. **Малко по малко, може би несъзнателно за човека, се създават впечатления, които целят да привлекат душата към Христос.** Те може да се получат чрез размисъл за Него, чрез четене на Писанията или чрез слушане на Словото от проповедник. **Внезапно, когато Духът дойде с по-ясен призив,**

душата се предава с радост на Исус. Мнозина наричат този процес внезапно обръщане към Бога, но той е резултат от дългото умоляване на Божия Дух и представлява търпелив продължителен процес.“¹

НЕ СЕ ПРОТИВЕТЕ

„Как тогава да се спасим?... **Светлината, която грее от кръста, разкрива Божията любов. Тази любов ни привлича към Него.** Ако не се съпротивяваме на това привличане, ще бъдем доведени до подножието на кръста в покаяние за греховете, които са разпънали Спасителя. В този момент **Божият Дух чрез вяра поражда нов живот в душата; мислите и желанията биват доведени до послушание на Христовата воля, а сърцето и умът се пресътворяват отново по образа на Този, Който действа в нас, за да подчини всичко на Себе Си.** Тогава Божият закон се записва в ума и в сърцето и ние можем да кажем с Христос: „Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам Твоята воля“ (Пс. 40:8).“²

ОБРЪЩАНЕ ЧРЕЗ СВЕТИЯ ДУХ

„Макар че вятърът е невидим, резултатът му е видим и се усеща. Така и делото на Духа върху душата ще се открива във всяко действие на този, който чувства Неговата спасяваща сила. **Когато Божият Дух живее в сърцето, Той преобразява живота. Греховните мисли се отстраняват, злите дела се отхвърлят; любов, смирение и мир заемат мястото на гняв, завист и борби.** Радостта заема мястото на тъгата и лицето отразява небесната светлина. Никой не вижда ръката, която повдига бремето, нито светлината, която слиза от небесните дворове. Благовестието идва, когато душата се предава на Бога чрез вяра. Тогава тази сила, която никое човешко око не може да види, създава ново същество по образа на Бога.“³

ИСТИНСКО ПОКАЯНИЕ

„Затова покаяйте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа“ (Деяния 3:19).
„**Без истинско покаяние не**

може да има истинско обръщане. Мнозина се мамят по този въпрос и твърде често целият им опит се оказва една заблуда. Ето защо толкова много хора, които се присъединяват към църквата, всъщност никога не са се присъединявали към Христос.“⁴

„Покайте се и обърнете се от всичките си престъпления, та да ви не погуби беззаконието“ (Езекил 18:30).

„Покаянието включва скръб за греха и отвърщане от него. Няма да се отречем от греха, докато не видим неговата греховност; докато не се отвърнем от него в сърцето, няма да има реална промяна в живота.“⁵

Но, за да изпитаме този вид покаяние, трябва да разберем как се случва то. „Когато грешникът е изобличен за греха си, в същото време той бива привлечен от любовта и светостта на Христос, защото Исус го притегля към Себе Си. Никой човек не може сам да произведе онова покаяние, което е от съществено значение за спасението на душата. Колкото може да се доведе до собственото си обръщане, толкова може да се доведе и до покаяние. То се заражда в сърцето, когато се вираме в любовта на Христос, Който отдаде живота Си, за да спаси грешника. Божията любов е тази, която смекчава и най-коравите сърца.“⁶

ПЛОДОВЕТЕ НА ОБРЪЩАНЕТО

Делото на обръщане носи със себе си чудни плодове: новият живот, чистото и обновено сърце, праведният дух и други плодове са славни свидетелства за духовното обръщане. „За туй, ако е някой в Христа, той е **ново създание**; старото премина; ето, **всичко стана ново**“ (2 Коринтяни 5:17).

• **Самарянката**, след като се обърна към Исус, се отказа от живота си на прелюбодейка и отиде в града, за да изповяда Исус Христос като Спасителя Месия. (Йоан 4:28, 29).

• **Обзетият от демони**, който беше гол, когато беше освободен вече беше облечен и с ума си; голотата му изчезна след обръщането му във вярата. (Лука 8:35).

• **Петър**, неграмотният рибар, след обръщането си във вярата стана верен пастир на Евангели-

ето, един грамотен човек и вестител на царството на светлината. (Матей 4:19).

• **Закхей**, бирникът, който бе обвиняван, че е предател и враг на народа, след покръстването си даде половината от имуществото си на бедните и реши да възстанови средствата на онези, които бе измамил. (Лука 19:8, 9).

• **Мария**, която бе обладана от седем демона заради безнравствеността си живот, след избавлението и обръщането си във вярата донесе на Исус ценен дар, за да изрази любовта и благодарността си. (Марк 14:3).

Обръщането във вярата ще направи превъзходството на Христос да процъфтява в живота ни; ще се прояви мисионерски дух, ще има подчиняване на Божията воля, вяност и свята радост. Всичко, що е благородно и красиво ще изобилства в живота на онзи, който се е обърнал към Господа.

„Духът на Христос е мисионерски. **Първият импулс на обновеното сърце е да доведе и други при Спасителя.**“⁷

„**Всеки истински ученик се ражда в царството Божие като мисионер.** Който пие от живата вода, става извор на живот. Получателят става дарител.“⁸

ФАЛШИВО ОБРЪЩАНЕ

Днес е модерно да се заявява изповядване на някаква религия. Но не всички, които изповядват, че са религиозни, наистина са християни. Мнозина, които наричат себе си християни, не се подчиняват на принципите на Божия закон. Те живеят, подхранвани от стария човек, който угажда на плътта. Заблуждават себе си да вярват, че са обърнати, когато всъщност не са. Мнозина заявяват „Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, несправедни, прелюбодейци и особено не като тоя бирник. Поста дважд в седмицата, давам десетък от всичко що придобия“ (Лука 18:11, 12). Вероизповеданието няма да има стойност, ако сърцето не е променено.

Причината за фалшивите обръщания не се дължи на липса на знания или възможности, а на липса на пълно и цялостно отдаване, на ненапълното отваряне на сърцето за Исус, за да позволим на преобразяващото дело на

Неговата благодат да действа в живота.

Отличен пример за това е добре известният ни случай на Юда Искариотски.

„Но Юда никога не стигна дотам, че да се предаде напълно на Христос. Не се отказа нито от светската си амбиция, нито от любовта си към парите. Макар че прие да стане служител на Христос, той не се поддаде на Божествената преобразяваща сила.“⁹

Когато сте готови напълно да се оставите от всичките си греховни пътища, ще станете едно с Христос, а да бъдете едно с Христос означава да влезете в пътя на живота и в зоната на мира.

И така, сега, когато сме в Молитвената седмица, нека това бъде случай да изследваме сърцата си и да видим дали не следваме някой беззаконен път - дали чувствата ни не са разделени, дали имаме идоли, които заемат трона на сърцето, и да направим всичко възможно да придобием опитността Исус да бъде Царят и то - единственият Цар, който заема трона на сърцата ни (по Исая 33:22.) **„Възвърни ни, Господи, към Себе Си,** и ще се възвърнем; **обнови дните ни както изпърво“** (Плач Йеремиев 5:21).

ВРЕМЕТО НАСТЪПИ

Време е и ние, както Яков, да премахнем идолите, които са били в сърцата ни, и да ги погребем завинаги (по Битие 35:2-4). Време е да се родим наново чрез словото Божие и силата на Неговия дух (по 1 Петрово 1:23). Време е да бъдем свободни чрез свободата, с която Христос ни освободи. Време е да изоставим разделеното си сърце и по Божията чудотворна благодат да бъдем преобразени в мъже, жени и младежи според Неговото сърце (по Деяния 13:22). Време е да кажем „да“ на Исус. Ако се отдадете на Исуса днес, Той ще извърши чудото, което може би липсва в живота ви. Неговата цел е твърда: „И ще им дам **едно сърце, ще вложа в тях нов дух,** ще взема из тялото им каменното сърце и ще им дам сърце от плът, **за да ходят по Моите заповеди,** да пазят Моите наредби и да ги изпълняват; и ще бъдат Мой народ, пък аз ще бъда техен Бог“ (Езекил 11:19, 20).

ЕДНО ИСТИНСКО, НЕ ПРИВИДНО ОБРЪЩАНЕ

Обръщането трябва да бъде истинско, а не повърхностно, привидно. Не само външният живот, а дълбините на сърцето трябва да се променят. Вярата трябва в същината си да надхвърли ритуалното или церемониалното. По времето на Спасителя евреите и религиозните водачи демонстрираха голямо благочестие, но Исус обяви живота им за празен и неморален (вж. Матей 23:27, 28). Необходими са повече от външни промени, които също имат своето място, но „духовното сърце“ - тоест умът - трябва да бъде обновено и това ще доведе до нов живот.

Еврейският народ по времето на Христос разчиташе на жертвоприношения и ритуали вместо на Онзи, към Когото те сочеха. И сякаш това не беше достатъчно, но те взеха, че замениха изгубеното Божие присъствие с многобройни изисквания, плод на човешки измишления. Стигнаха дори дотам, че да измерват светостта си с множеството церемонии, докато сърцата им оставаха непроменени, изпълнени с гордост и лицемерие.

Изискват се не външни промени или подобрения, а цялостно и пълно преобразяване на живота. Козината на арктическата лисица е кафява, но през зимата става бяла като сняг. Тогава изглежда, че лисицата е различно същество, но всъщност единственото нещо, което се е променило, е козината ѝ. Тази промяна ѝ осигурява камуфлаж за зимния сезон. Макар външният ѝ вид временно да е различен, природата ѝ си остава същата, тя продължава да си бъде смела, дебнешца, убийствена лисица.

„**Първо трябва да се очисти изворът на сърцето,** за да станат чисти и потоците. **Който се опитва да постигне Небето чрез собствени дела, чрез спазване на закона, опитва невъзможното.** Няма безопасност за човек, който има законническа религия, формална набожност. **Християнският живот не е видоизменение или подобрение на стария живот, а преобразуване на естеството.** Той е смърт за егоизма и греха и **един изцяло нов живот** на близост с Бога. Тази промяна може да се извърши само чрез резултатното действие на Светия Дух.“¹⁰

„АЗ ВСЕКИ ДЕН УМИРАМ“

Ние трябва да ходим с Бога ежедневно; всеки ден се нуждаем от Неговата обновяваща благодат в сърцата ни, така че нашата стара греховна природа - „старият ни човек“ - да бъде напълно заличена. Наблюдава се явлението, че когато старият ни човек бива погребван във водите на кръщението, всъщност се оказва, че клетникът е добър плувец. Оттук и решителните думи на Павел: „...аз всеки ден умирам“ (1 Коринтяни 15:31).

„Необходима е постоянна бдителност, ежедневно обръщане, за да може нашите индивидуални черти на характера да бъдат изцяло посветени на Бога. Всичките ни сили трябва да бъдат очистени от шлаката на греха и обучени за служение.“¹¹

„Процесът на освещаването на Павел беше един постоянен конфликт със себе си. „Аз всеки ден умирам“- каза той. Всеки ден волята и желанията му противоречаха на дълга и на Божията воля. Но вместо да следва склонностите си, той изпълняваше Божията воля, колкото и неприятна и разпъваща да бе тя за неговата природа. Ако искаме да продължим напред към целта на нашето високо призвание в Христос Исус, трябва да покажем, че сме изцяло изпразнени от своето „аз“ и снабдени със златното масло на благодатта.“¹²

ТАЙНАТА РАЗКРИТА

Даниил във Вавилон е описан като непорочен човек: „Тогаваше князете и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниила относно делата на царството; **но не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той бе верен, и в него не се намери никаква погрешка или вина**“ (Даниил 6:4).

В какво се криеше тайната на такъв верен живот? Цар Дарий ни я разкрива: той на два пъти призна, че тя се състоеше в непрекъснатото общуване на Даниил с Бога. Даниил поддържаше живот на вяра и ежедневна молитва, наслаждавайки се на интимно общуване с Бога всеки ден. Вдъхновеното писание казва: **„Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъвовете? „Тогаваше царят се зарадва много и заповяда да извадят**

Даниила из рова. И когато Даниил бе изваден из рова, никаква повреда не се намери на него, защото бе уповал на своя Бог“ (Даниил 6:20, 23).

„Истинското обръщане ни води до ежедневно общуване с Бога. Ще срещаме изкушения и силно подмолно влияние, което да ни тегли от Бога към предишното ни състояние на безразличие и греховна заборава на Бога.“¹³

„Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо“ (Йоан 15:5).

ЛИЧНО ОБРЪЩАНЕ

Всеки от нас трябва да направи всичко по силите си за индивидуалното си посвещение и за личното си обръщане. Всички ние трябва да придобием жив опит; Христос трябва да бъде издигнат на престола на сърцето, Неговият Дух трябва да контролира нашите чувства. Родителите се нуждаят от изкупителната Божия благодат, получена чрез лична опитност с Христос, също както и децата. Всеки трябва да бъде присаден към истинската лоза, за да даде плодове, чрез които нашият небесен Отец бива почитан. „В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици“ (Йоан 15:8).

„Бог работи с нас чрез Своето провидение. Още от вечността Той ни е избрал да бъдем Негови послушни чедра. Той даде Сина Си да умре за нас, за да можем да бъдем осветени чрез послушание на истината, очистени от всяка частичка на нашето его. Сега Той изисква от нас лична работа, лично себепредаване.“¹⁴

„В Божия град няма да влезе нищо, което е нечисто; всички, които искат да обитават там, трябва да станат тук на земята с чисти сърца. Който се поучава от Христа, ще проявява нарастващо отвращение от не тактично поведение, от неподобаващи изрази и от скверни мисли. Когато Христос обитава в сърцето, мислите и поведението ще бъдат чисти и облагородени.“¹⁵

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Енох ходи с Бога 300 години след раждането на сина си Матусал и повече от 300 години всеки ден той канеше Бога да ходи с него, докато един ден Бог не дойде да му каже:

„Енохе, ти ме канеше да ходя с теб през всичките тези 300 години, така че, днес дойдох аз да те покана да вървиш с Мене“ и да го вземе на небето. „И Енох ходи по Бога и не се намираще вече, защото Бог го взе“ (Битие 5:24). Енох не само се молеше, но и вярно изпълняваше своите задължения към Бога и към ближните си. Той обикна това, което Бог обича и намрази това, което Бог мрази. Енох чрез вяра живя живот на послушание, като угаждаше на Бога във всичко, което вършеше. „С вяра Енох бе преселен, за да не види смърт, и не се намираще, защото Бог го пресели; понеже преди неговото преселване **беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на Бога**“ (Евреи 11:5).

„Но, казва Господ, даже и сега се обърнете към Мене с цялото си сърце, с пост, с плач, и с ридание“ (Йоил 2:12). Отделете достатъчно време днес, за да разсъдите за пътищата си и да видите дали сте в правилна връзка с Исус.

• Искате ли да предадете сърцето си на Исус днес, за да бъдете променени?

• А вие, които вече сте дали сърцето си на Исус, бихте ли искали да подновите своето отдаване на Исус, така че сърцето ви да бъде още по-красиво, като Христовото?

• Искате ли точно сега да се помолите, за да отдадете сърцето си на Исус?

Нека се помолим заедно.

Източници:

1. *Копнежът на вековете*, с. 172.
2. *Пак там*, с. 175, 176.
3. *Пак там*, с. 173. [Подчертаването е добавено.]
4. *Духът на пророчеството*, т. 4, с. 298. [Подчертаването е добавено.]
5. *Пътят към Христа*, с. 23.
6. *Ривю енд хералд*, 3 септември 1901 г.
7. *Великата борба*, с. 70. [Подчертаването е добавено.]
8. *Копнежът на вековете*, с. 195. [Подчертаването е добавено.]
9. *Пак там*, с. 717.
10. *Пак там*, с. 172. [Подчертаването е добавено.]
11. *Този ден с Бога*, с. 307.
12. *Младежки инструктор*, 24 август 1899 г.
13. *Този ден с Бога*, с. 277.
14. *Младежки инструктор*, 24 август 1899 г.
15. *Мисли от планината на блаженствата*, с. 24, 25.

Сряда, 11 декември 2024 г.

ИЗТРИВАНЕТО НА ГРЕХОВЕТЕ

ДЖЕТРО М. СИТХОЛ — ЮЖНА АФРИКА

[Подчертаванията в цялата статия са добавени.]

„Аз, Аз съм, Който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, и няма да Си спомня за греховете ти“ (Исаия 43:25). Изтриване означава да се премахне напълно без следа, да се изличи или да се премахне от съществуване или от паметта.

Божие уверение, предадено ни чрез пророк Исаия, означава, че „на всички, които истински са се покаяли за греха и чрез вяра са измолили кръвта на Христос като своя изкупителна жертва, е вписана прошка срещу техните имена в небесните книги; тъй като те са станали участници в Христовата правда и е установено, че характеристиките им са в хармония с Божия закон, техните грехове ще бъдат заличени и те самите ще бъдат сметени за достойни за вечен живот.“¹ Затова, нека да размислим задълбочено защо е необходимо заличаването на греховете.

НЕПОКОРСТВОТО И ПЕТНАТА ОТ ГРЕХА

След като човекът не се покори на Божия закон в Едем, „ореолът на славата, който Бог беше дал на светия Адам, и който го покриваше като дреха, се оттегли от него след

престъплението му. Светлината на Божията слава не може да прикрива неподчинението и греха. Вместо здраве и изобилие от благословения, бедност, болести и страдания от всякакъв вид трябваше да бъдат дела на чадата на Адам“² Трагично е, че човекът се лиши от огромни привилегии в замяна на петната от греха.

„Сатана постигна грехопадението на човека и оттогава е зает да изличи от човека Божия образ и да отпечата в човешките сърца своя собствен образ.“³

„Преди да навлезе злото, Адам се радваше на пряка близост със своя Творец. Но след като поради греха си човекът се отдели от Бога, на човечеството бе отнета тази изключителна привилегия. Чрез спасителния план обаче е проправен път, по който земните жители все още могат да имат връзка с Небето.“⁴

БОЖИЯТА УДИВИТЕЛНА ЛЮБОВ КЪМ ЧОВЕЧЕСТВОТО

Смъртта на Адам и Ева поради непокорството им беше сигурна. Ако не беше Планът на спасението, те щяха да умрат веднага след изждането на забранения плод.

„Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че, когато още

бяхме грешници, Христос умря за нас“ (Римляни 5:8). Дълбочината на Божията любов, изразена в думите: „Бог толкова възлюби света“ (Йоан 3:16), може да бъде по-добре схваната чрез удивителното откровение, че Божият Агнец бе „заклан от създание-мира“ (Откровение 13:8 - Синод. изд.).

Подбуден от любов, съществуваща дори още преди нашето сътворение, Бог даде обещанието за вражда срещу лукавия (вж. Битие 3:15). „Предсказвайки война между човека и Сатана, то [това обещание] обяви, че **силата на великия противник ще бъде най-накрая сломена.**“⁵

„Никой освен Христос не би могъл да изкупи падналия човек от проклятието на закона и да го доведе отново в хармония с Небето.“⁶ Божията невероятна любов се прояви чрез Плана на спасението, за да възстанови Неговия съвършен замисъл за човешкия род. Господ учреди жертвените служби, за да разкрие визуално на хората Своя спасителен план.

СИМВОЛИ И ПАМЕТНИЦИ НА ХРИСТОВОТО ИЗКУПЛЕНИЕ

Изкуплението представлява помириенето на Бог с човечеството чрез жертвената смърт на Христос. След като обяви Плана на спасението на Адам и Ева, Бог замени изгубената дреха от светлина и препаските от смокинови листа с кожени дрехи, символизиращи дрехата на Христовата праведност и мантията на спасението. За да се направят тези дрехи, трябваше да се извърши жертва, защото „без проливане на кръв няма прощение“ (Евреи 9:22) и това предвещаваше жертвата на Христос на кръста.

От олтара, построен от Авраам на хълма Мория, за да принесе Исаак в жертва, до храма, построен от Соломон на същия хълм за Божието присъствие и животинските кървави жертви през вековете, имаме очевидни символи и паметници, провъзгласяващи ефикасността на Христовата кръв за заличаване на греховете на човека (Битие 22:2; 2 Летописи 3:1). „Правилното разбиране на служението в небесното светилище е основата на нашата вяра.“⁷

СВЕТИЛИЩЕТО

„Терминът „светилище“, както е използван в Библията, се отнася, първо, до скинията, построена от Мойсей, като образец на небесните неща; и, второ, до „истинската скиния“ на небето, към която сочеше земното светилище.“⁸

Докато пътуваха към Ханаан, Бог заповядва на Израил чрез Мойсей да Му направят светилище, за да може Той да обитава сред тях (Изход 25:8). „Бог представи пред Мойсей на планината изглед на небесното светилище и му заповяда да направи всичко според образа, който му бе показан.“⁹

Земното светилище или скиния се състоеше от двора, светото място (Светая) и пресветото място (Светая Светих), което представляше пророкуваното дело на Христос от рождението Му на земята до момента, в който Той щеше да заличи греховете на Своя народ.

1. **Дворът** (Изход 27:9-18), районът около скинията, където бяха убивани всички жертви, е символ на Земята, където бе предопределено Исус, великият първообраз на жертвата, да умре за нашите грехо-

ве (Йоан 12:32, 33).¹⁰ Единственият вход към двора, през който грешникът би могъл да внесе приноса си за грях, ни напомня, че вярата в Христос е единственият достъп до нашата заветна връзка с Бога (Йоан 10:7, 9). **Жертвеният олтар** (Изход 27:1-8), до който се проливаше кръвта на жертвата и се слагаше пепелта от всеизгарянето (Левит 6:10; Второзаконие 12:27), предвещаваше изливането на скъпоценната кръв на Исус, която щеше да премахне проклятието на греха от тази земя и да проправи пътя за нейното очистване чрез огън (Малахия 4: 1,3).¹¹ Кръвта на жертвата също поучаваше, че само чрез кръвта на Исус имаме дръзновен достъп до Божието присъствие в светилището (Евреи 10:19, 20). **Умивалникът** (Изход 30:17–21) между входа на двора и скинията, в който свещениците трябваше да умиват ръцете и краката си, преди да влязат в скинията, е подходяща илюстрация на истината, предадена на Никодим относно духовното очистване, необходимо за влизане в Божието присъствие, на което се явява символ и кръщенiето (Йоан 3:5)¹²

2. **Скинията** беше разделена на светото място – Светая, и пресветото място - Светая Светих (Евреи 9:1, 2).

А. **Светая** имаше следната символична мебелировка: **хлябовете на предложението** (Изход 25:23–30), символ намерил своето изпълнение в Исус, хлябът на живота (Йоан 6:48, 33, 51).¹³ **Светилникът** (Изход 25:31–40) представляваше църквата (Откровение 1:12, 20), която трябва да поддържа светилника на словото (Псалм 119:105), докато маслото във всяка чашка на светилника символизираше делото на Светия Дух на земята (Захария 4:1-6, 10 срв. с Откровение 5:6). **Кадилният олтар** (Изход 30:1-7) представляваше непрестанното благоуханно застъпничество на Исус, смесено с нашите молитви (Евреи 7:25; Откровение 8:3, 4).

Б. **Светая Светих** (Евреи 9:3-5) имаше следните символични мебели и предмети: **Ковчегът на завета** (Изход 25:10–22) - символ на Божието присъствие.¹⁴ Вътре в ковчега се намираха двете каменни плочи с **Десетте заповеди**, написани от Божия пръст (Второзаконие 10:4, 5). Те бяха и остават израз на Божия неиз-

менен характер.¹⁵ **Умилостивилището** (Изход 25:17–21), покриващо нарушения закон, е мястото, където се проявяваше видимото Божие присъствие (Изход 25:32; 30:6). То олицетворяваше обединението на милостта и справедливостта в Плана на изкуплението и бе подходящ символ за трона на великия Бог, Който провъзгласява Своето име като „жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вяроност“ (Изход 34:5-7).¹⁶ **Стомната с манна** (Евреи 9:4) беше напомняне за Божията бдителна грижа, когато Той наваля хляб за Своя народ в пустинята, за да поддържа живота им (Изход 16:32, 33). Така и днес, в грижата Си за нас, Бог е изсипал върху ни скъпоценни лъчи светлина по въпроса за храната, които ще бъдат благословение за всички, които ги събират.¹⁷ Когато споделяме тази светлина, ще се отворят врати и за проповядването на Евангелието. Така здравната вест трябва да бъде дясната ръка на третата ангелска вест.¹⁸ **Жезълът на Аарон**, който процъфтя (Евреи 9:4), е напомняне да се уважава системата на ред и водачество, която Бог е установил за Своята църква.¹⁹

Земното светилище и неговите типични служби бяха установени временно от Бог, за да научат Израил и нас за жертвената система - съвършеният и пълен План на спасение и службата на Христос в небесното светилище. **Христовата смърт на кръста премахна жертвените обреди в земното светилище** и те днес не притежават повече никакво значение (Колосяни 2:14; Евреи 9:8-14).

СВЕЩЕНСТВОТО

Съществуват забележителни различия между свещенството на Исус и земното свещенство.

Бог избра племето на Леви да служат като свещеници в земната скиния (Числа 1:50; Изход 28:1; Левит 21:17–23). Но Исус не можеше да бъде първосвещеник на земята, „защото е известно, че нашият Господ произлезе от Юдовото племе, относно което племе Моисей не каза нищо за свещеници“ (Евреи 7:14). Първосвещеникът беше избран измежду Левиевия род (Евреи 5:1). Исус „не

от Ангели приема естество, а от потомството Авраамово приема“ (Евреи 2:16 – Синод. изд.), за да стане първосвещеник на човешкия род на небето. За разлика от левитското, свещенството на Исус по чина на Мелхиседек е без начало и без край (Евреи 7:3).

Две събития бележат прехода от земното към небесното свещенство. Когато Христос бе прикован на кръста, „**разкъсването на завесата** на храма показва, че еврейските жертви и обреди вече няма да бъдат приемани.“²⁰ „С раздирането на дрехата си, той [Каяфа] сам се лишаваше от правото да бъде представител на Бога. Не се приемаше вече от Бога като действаш първосвещеник.“²¹

ЕЖЕДНЕВНИТЕ ЖЕРТВИ

Ежедневните жертвоприношения се провеждаха в двора и в Светая, за да се посочи към жертвата на Месия на кръста. От грешника се изискваше да донесе младо неопетнено животно (агне) като жертва за грях. Агнето (Изход 12:21) символизираше Исус, Божият Агнец, Който отнема греховете на света (Йоан 1:29; 1 Коринтяни 5:7). Грешникът полагаше ръце на главата на животното, като изповядваше греховете си и лично убиваше животното.

Свещеникът взимаше кръвта му, попръскваше я върху рогата на олтара и изливаше остатъка в долната част на олтара; или го попръскваше пред завесата над кадилния олтар в Светая; или изливаше част от приноса, преди да влезе в Светая. Цялата служба беше с цел прехвърляне на греховете от грешника в светилището (Евреи 9:6; Левит 4:3, 7, 22, 23; 6:10; 10:17, 18).

Когато свещениците влизаха сутрин и вечер в Светая в определеното време за принасяне на тамян, всекидневната жертва биваше подготвена да се принесе върху олтара отвън в двора... [поклонниците] се обединяваха в мълчалива молитва с лица, обърнати към Светая. Така, докато молитвите им се възнасяха с облака от тамян, вярата им се хващаше за заслугите на обещания Спасител, символизиран чрез изкупителната жертва.“²²

„Тъй като греховете на Израил биваха по този начин внасяни в

светилището, светите места биваха осквернявани и бе необходима специална служба за отстраняването на греховете. Бог нареди да бъде правено умилостивение за всяко от святите отделения, както и за олтара, за да „го очисти от нечистотиите на израилтяните и да го освети“ (Лев. 16:19).“²³

ДЕНЯТ НА УМИЛОСТИВЕНИЕТО

Денят на умилостивението (Йом Кипур) е на 10 ден от 7 месеца тишри (между септември и октомври) и до ден днешен остава най-святият ден в еврейския календар (Левит 23:27).

„Веднъж в годината, във великия Ден на умилостивението, първосвещеникът влизаше в Светая Светих, за да очисти светилището. **Извършената там работа завършваше годишния цикъл на религиозните служби** (Евреи 9:7).“²⁴

Всеки човек трябваше да изпитва душата си, докато се извършваше делото на умилостивението. Всяка делова работа се оставяше настрана, цялото събрание на Израил прекарваше деня в тържествено смирение пред Бога с молитва, пост и дълбоко изпитване на сърцето... Такава бе службата, извършвана като „образ и сянка на небесните неща“ (Евр. 8:5).“²⁵

ХРИСОВОТО СЛУЖЕНИЕ В СВЕТАЯ

След като се възнесе на небето, Христос започна Своето дело като наш Първосвещеник. „В продължение на осемнадесет столетия тази служба продължи да се извършва в първата част на светилището. Исусовата кръв се застъпваше заради името на покаяните се вярващи и им осигуряваше прощение и приемане от Отца, но греховете им все още оставаха отбелязани в книгите.“²⁶

ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИЯТ СЪД

„И както опетненото от грехове земно светилище се очистваше чрез символичното им премахване, така и действителното очистване на небесното трябва да се

извърши чрез премахването или заличаването на записаните там грехове. Но преди да може да бъде извършено това, трябва да се изследват книгите, за да се определи кой чрез покаяние за греха и вяра в Христос има право да се възползва от Неговото умилостивение. Следователно очистването на светилището включва и едно проучване, дело на разследване, дело на съд. То трябва да се извърши, преди Христос да дойде, за да избави народа Си.“²⁷

„Така и във великия ден на приключване на изкуплението и на изследователския съд се разглежда само животът на изповядалите, че принадлежат към Божия народ. Съдът над безбожните е специален и се извършва отделно в по-късен период (вж. 1 Петрово 4:17).“²⁸

„**В определеното за съда време - края на 2300-та дни през 1844 г. - започна делото на разследване и изличаване на греховете.** Всички, наричали се някога християни, трябва да преминат през щателно изследване. Както живите, така и мъртвите трябва да бъдат „съдени според делата си по записаното в книгите“.“²⁹

„Небесните книги, в които са отбелязани имената и са записани делата на хората, ще определят решенията на съда...“

Книгата на живота съдържа имената на всички, служили някога на Бога... [Лука 10:20, Филипаяни 4:3; Даниил 12:1; Откровение 21:27].

Една „**възпоменателна книга**“ се води при Бога. В нея са записани добрите дела на „ония, които се бояха от Господа и които мислеха за името Му“ (Малахия 3:16)... (Неемия 13:14)... В Божията възпоменателна книга се увековечава всяко праведно дело.

Има **запис и на греховете на хората.**“³⁰ Всяко зло дело и всяка изговорена празна дума ще бъдат подложени на съд (Еклесиаст 12:14; Матей 12:36, 37; 1 Коринтяни 4:5; Исаия 65:6, 7).

Грехове, за които грешникът не се е покаял и не ги е изоставил, няма да бъдат простени и изтрети от книгите, а ще останат до Божия ден като свидетели срещу него... Грехът може да се потулва, да се отрича, да се

прикрива от баща, майка, жена, деца и приятели. Никой друг, освен виновните, може да не подозира и най-малката неправда, но тя е явна пред небесните разумни същества... Бог има прецизен доклад за всяка несправедлива сметка и всяко нечестно отношение.“³¹

„Всяко човешко дело се разглежда пред Бога и се отбелязва за вярност или невярност. Срещу всяко име се вписва с безкомпромисна точност всяка лоша дума, всяка егоистична постъпка, всеки неизпълнен дълг, всеки скрит грях, всяка изкуствена поза.“³²

„Колко сериозна е тази мисъл! Един след друг дните потъват във вечността, като попълват небесните книги със сведения... Нашите действия и думи, дори най-скритите ни мотиви... макар че може и да сме ги забравили, но те ще свидетелстват или за наше оправдание, или за наше осъждение.“³³

ХРИСТОС, НАШИЯТ ЗАСТЪПНИК В СВЕТАЯ СВЕТИХ

„...Но ако съгреши някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния.“ (1 Йоаново 2:1, вж. също Евреи 9:24.)

„Когато в съда се отворят небесните книги, животът на всички, вярвали в Исус, ще бъде разгледан пред Бога. Като започва с живелите по-напред на земята, нашият Ходатай представя случаите на всяко следващо поколение и завършва с живите. Всяко име е споменато, всеки живот - най-точно разгледан. Някои имена се приемат, някои се отхвърлят. **Когато срещу името на някой човек има грехове, останали в книгите, защото не се е покаял и те не са му простени, името му се изтрива** от Книгата на живота, а докладът за добрите му дела се изличава от Възпоменателната книга...

В небесните книги **срещу имената на всички, разкажали се истински за греха и приели чрез вяра кръвта на Христос като изкупителна жертва, е отбелязано, че им е простено.** Тъй като са станали участници в Христовата правда и е установено, че **харак-**

терът им е в съгласие с Божия закон, греховете им ще бъдат заличени и ще заслужат вечен живот...(Исаия 43:25; Откровение 3:5; Матей 10:32, 33.)“³⁴

НАШАТА ТЪРЖЕСТВЕНА ОТГОВОРНОСТ

Правилното ни разбиране на делото на изследователския съд изисква да предприемем решителни действия за нашето спасение.

Всички, които желаят имената им да бъдат запазени в книгата на живота, трябва сега, в малкото оставащи дни от благодатното им време, да смиряват душите си пред Бога чрез скръб за греха и истинско покаяние. Трябва да има дълбоко, вярно изследване на сърцето. Безгрижният, лекомислен дух, на който толкова много изповядващи се за християни се отдават, трябва да бъде отстранен.“³⁵

Трябва да изработим собственото си спасение със страх и трепет. (Филипяни 2:12.) „Когато изследователният съд приключи, съдбата на всички ще бъде определена за живот или за смърт. Благодатното време ще приключи малко преди появата на Господа в небесните облаци. Христос... заявява: „Който върши неправда, нека върши и за напред неправда; и който е нечист, нека бъде и за напред нечист; и праведният нека върши и за напред правда, и светият нека бъде и за напред свет. Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквито са делата му“ (Откр. 22:11, 12).“³⁶

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

„Праведните и безбожните по това време все още ще живеят на земята като смъртни - ще садят и ще градят, ще ядат и ще пият, без изобщо да съзнават, че последното, окончателно решение вече е произнесено в Небесното светилище... Тихо, незабелязано като среднощен крадец ще дойде решителният час, който ще определи завинаги участието на всеки човек, и милостта, предлагана на виновните хора ще бъде оттеглена завинаги.

„Бдете, прочее,... да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали.“ (Марк 13:35, 36). **Опасно**

е състоянието на всички, които, уморени от бдене, се обръщат към привлекателните неща на този свят. Когато бизнесменът е погълнат от гонене на печалби, когато любителят на удоволствия им се отдава, когато дъщерята на модата се занимава с външните си украшения, в същия час Съдията на земята може да произнесе присъдата: „Претеглен си на везните и си бил намерен недостатъчен“ (Даниил 5:27).“³⁷

Едва когато Бог унищожи автора на греха, Божият народ може да се счита освободен от бремето на греха. **Сега е моментът да смиряваме себе си, да изследваме дълбоко сърцата си и усърдно да се молим за заличаването на греховете ни, вместо заличаването на имената ни от Книгата на живота.** Амин!

Източници:

1. *Мараната*, с. 93.
2. *Избрани вестии*, кн. 1, с. 270.
3. *Божията удивителна благодат*, с. 161.
4. *Великата борба*, с. 2. [издание от 1888 г.]
5. *Вярата, с която живея*, с. 75.
6. *Патриарси и пророци*, с. 63.
7. *Евангелизъм*, с. 221.
8. *Вярата, с която живея*, с. 202.
9. *Патриарси и пророци*, с. 343.
10. *Хаскел, С.Н., Кръстът и неговата сянка*, с. 176, 178.
11. *Пак там*, с. 129, 130.
12. *Пак там*, с. 179.
13. *Пак там*, с. 56.
14. *Свидетелства за Църквата*, т. 4, с. 157.
15. *Отразяване на Христос*, с. 46.
16. *Божията удивителна благодат*, с. 69.
17. *Диета и храна*, с. 269.
18. *Здравни съвети*, с. 219.
19. *Патриарси и пророци*, с. 397, 403.
20. *Опитности и видения*, с. 259, 260.
21. *Копнежът на вековете*, с. 709.
22. *Патриарси и пророци*, с. 353.
23. *Пак там*, с. 355.
24. *Пак там*.
25. *Пак там*.
26. *Великата борба*, с. 421.
27. *Пак там*.
28. *Пак там*, с. 480.
29. *Пак там*, с. 486.
30. *Пак там*, с. 480, 481.
31. *Пак там*, с. 486.
32. *Пак там*, с. 482.
33. *Пак там*, с. 486, 487.
34. *Пак там*, с. 483.
35. *Пак там*, с. 490.
36. *Пак там*.
37. *Пак там*, с. 491.

ВРЕМЕТО НА ОСВЕЖЕНИЕТО

А. К. САС — АВСТРАЛИЯ

Свещеното Писание ясно ни учи, че „Има време за всяко нещо, и срок за всяка работа под небето“ (Еклесиаст 3:1). Така и за „освежението“ има време, когато то ще се случи.

Думата „освежение“ на Изток се е използвала относно дъжда, който вали на земята преди последната жътва на зърното. То е било известно още като „късният дъжд“.

„На Изток ранният дъжд вали по време на сеитбата. Той е нужен за покълване на семената. Нежните издънки се появяват под влиянието на напоителните дъждове. Късният дъжд, падащ към края на сезона, подпомага узряването на зърното и го подготвя за жънене. Господ използва тези природни механизми, за да представи делото на Светия Дух.“¹

Пророк Захария в Стария завет се позовава не само на падането на късният дъжд, но и на необходимостта Божият народ да се моли и да проси за изливането му в подходящото време.

„Искайте от Господа дъжд във време на пролетния дъжд; и Гос-

под, който прави светкавици, ще им даде изобилен дъжд, и трева всекиму на полето“ (Захария 10:1).

В Новия Завет апостол Петър също спомена „освежението“, когато отправи проповедта си към множеството, събрало се в деня на Петдесетница. В това време те бяха надарени с голяма сила от небето. Светият Дух се изля върху тях изобилно. Това тяхно преживяване е наречено „ранният дъжд“.

„Както „ранният дъжд“ бе даден, когато се изля Светият Дух при стартирането на Евангелието, за да доведе до поникването на скъпоценното семе, така и „късният дъжд“ ще бъде даден при приключването му за узряването на жътвата.“²

Когато апостол Петър говореше за „времената на освежението“, той даде ясно да се разбере, че трябва да се предприемат някои много важни стъпки преди да се изпълни събитието, както е посочено в четивата на тази Молитвена седмица, съсредоточени

върху библейския стих: „Затова покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа, и Той да ви изпрати определения за вас Христа Исуса“ (Деяния 3:19, 20).

Тук имаме пет важни точки:

- а) покаяние;
- б) обръщане;
- в) заличаване на греховете;
- г) време на освежението;
- д) завръщането на Исуса.

ПОКАЯНИЕ

Истинското покаяние ще доведе човек да признае греха си и да го изповяда. „Примерите в Божието слово на истинско покаяние и смирение разкриват дух на изповед, в която няма извинение за греха или опит за самооправдание. Павел не се опитва да се защити; той обрисова греха си в най-мрачния му оттенък, без да се опитва да намали вината си.“³ Апостол Йоан пише: „Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината не е в нас. Ако изповяд-

ваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда“ (1 Йоаново 1:8, 9). Това е прекрасно обещание: ако изповядаме греховете си, ние биваме опростени и очистени.

ДУХОВНО ОБРЪЩАНЕ

След като се покаем и изповядаме греховете си, ние сме подкачени да се обърнем. Обръщането представлява пълен обрат на 180° в живота ни, то е поемане в противоположната посока. Господ ни кани да се отвърнем от света и да се обърнем към Него, доброволно, не по принуда:

„Но, казва Господ, даже и сега се обърнете към Мене с цялото си сърце, с пост, с плач, и с ридание; и раздерете сърцето си, а не дрехите си, та се обърнете към Господа вашия Бог; защото е милостив и щедър, дълготърпелив и многомилостив, и разкайва се за злото“ (Йоил 2:12, 13).

„Ще се наблюдава една промяна в характера, навиците и стремежите.“⁴

Това не е просто леко подобрение в нашия духовен живот, а пълна промяна.

„Няма доказателство за каквото и да било истинско покаяние, ако то не изработи едно преобразяване. Само ако върне взетия залог, ако даде обратно това, което е ограбил, ако изповяда греховете си и възлюби Бога и своите ближни, само тогава грешникът може да бъде сигурен, че е преминал от смърт в живот.“⁵

ИЗТРИВАНЕТО НА ГРЕХОВЕТЕ

Както видяхме и през тази Молитвена седмица, само греховете, които са изповядани и изоставени, могат да бъдат заличени или премахнати от книгата на живота. Заличаването на греховете трябва да се извърши преди да получим „освежението“, т.е. „късния дъжд“.

„Великото дело на евангелието няма да приключи с по-слабо изявление на Божията мощ от това в началото. Пророчествата, изпълнили се при изливането на ранния

дъжд, за да се открие евангелието за света, трябва да се повторят чрез късния дъжд, когато ще се приключи делото на евангелската вест. Това са „освежителните времена“, към които с пророчески поглед гледаше апостол Петър, когато каза: „Затова покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви [по време на изследователския съд], та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа, и Той да ви изпрати опреления за вас Христа Исуса.“⁶

ПОДГОТОВКА ЗА КЪСНИЯ ДЪЖД

Когато ранният дъжд се изля в деня на Петдесетница, повечето от учениците бяха събрани на едно място, в горницата. Какво правеха там десет дни? Библията ни съобщава:

„Всички тия единомудно бяха в постоянна молитва, и моление, с някои жени и Мария, майката на Исуса, и с братята Му“ (Деяния 1:14)

„Това бяха дни на подготовка и дълбоко сърцеизпитване. Учениците чувстваха духовната си нужда и викаха към Господа за свято помазание, което да ги направи способни в делото за спасение на души. Те не искаха благословения само за себе си. Бяха натоварени с бремето за спасение на души.“⁷

Това се изпълни в Деяния 2:1-4.

„Обещанието за Светия Дух не е ограничено за никоя епоха или националност. Христос заяви, че Божественото влияние на Неговия Дух ще бъде с последователите Му до края. От деня на Петдесетница до наши дни Утешителят е бил изпращан на предавалите се напълно на Господа и в служба на Него.“⁸

Въпреки факта, че Светият Дух ни е даден в някаква мярка днес, за да ни учи и води към всяка истина, обещаният късен дъжд е необходим за приключването на Божието дело, за да се довърши провъзгласяването на вечното Евангелие. И това обещание ще бъде изпълнено:

„И след това ще изля Духа Си на всяка твар; и синовете ви

и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения; още и на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в ония дни“ (Йоил 2:28, 29).

Когато четем израза „след това“ в книгата на Йоил, разбираме, че в последните дни има да бъде извършена една работа, преди да ни бъде излят изобилно Светият Дух. В предходните на цитираните вече от Йоил стихове във 2-ра глава пророкът изяснява какво трябва да се извърши преди да бъде изпратен късният дъжд:

„Съберете людето, осветете събранието, свикайте старейшините, съберете младенците и сучещите; нека излезе младоженецът из спалнята си, и невестата из стаята си; нека плачат свещениците, служителите Господни, между предхрамието и олтара, и нека рекат: пощади, Господи, людето Си, и не предавай наследството Си на позор, та да ги владеят народите. Защо да рекат между племената: Где е техният Бог? Тогава Господ ще ревнува за земята Си и ще пожали народа Си“ (Йоил 2:16-18).

Никой няма да получи „освежението“ или „късния дъжд“, ако греховете му не бъдат премахнати или заличени. Въпреки това, трябва с тъга да отбележим, че мнозина очакват да получат това голямо благословение в своето греховно състояние, без да са се покаляли и обърнали, като очакват по времето на късния дъжд да бъдат реформирани. Случаите на такива хора са безнадеждни, както четем в следните изявления:

„Видях, че мнозина пренебрегват приготвянето, което е толкова необходимо и очакват времето на „освежението“ и „късния дъжд“ да ги подготви да устоят в Деня на Господа и да живеят пред Неговото лице. О, колко много хора без закрила видях по времето на скръбта! Те бяха пренебрегнали нужното приготвяне, затова не можеха да получат „освежението“, необходимо на всички, за да бъдат годни да живеят пред лицето на един свят Бог... Видях, че

никой не може да участва в „освежението“, ако не победи всеки упорит грях, всяка гордост, себелюбие, любов към света и всяка неправа дума и дело.“⁹

„Всички, отлагащи приготвянето си за Божия ден, няма да успеят да го сторят нито във времето на скръбта, нито когато и да било. Случаят на всички такива хора е безнадежден.“¹⁰

„Ден след ден трябва да търсим просветлението на Божия Дух, за да може Той да върши своята работа върху душата и характера ни. О, колко време е пропиляно в дреболии. Затова, покаяйте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа.“¹¹

„Днес трябва да очистите съда си, за да бъде готов за небесната роса, готов за изливането на късния дъжд; защото късният дъжд ще дойде и Божието благословение ще изпълни всяка душа, която е очистена от всяка нечистота. Нашата работа днес е да предадем душите си на Христос, за да бъдем подготвени за времето на освежението, което ще дойде от Господното присъствие, да бъдем подготвени за кръщението на Светия Дух.“¹²

КЪСНИЯТ ДЪЖД ЩЕ БЪДЕ ИЗЛЯТ

„Преди да се излеят над земята последните Божии наказания, сред Господните люде ще има такова възраждане на първоначалното благочестие, каквото не се е проявявало от времето на апостолите. Духът и силата Божия ще бъдат дадени на Неговите чеда.“¹³

„При приближаването на времето на техния последен конфликт, „времето на Якововата скръб“, членовете на Христовото тяло ще пораснат в Христос и до голяма степен ще приемат от Неговия дух. Когато третата ангелска вест прерастне в силен вик и голяма сила и слава придружат заключителното дело, верният Божи народ ще участва в тази слава. Късният дъжд е, който ще ги съживи и укрепят,

за да преминат през времето на скръбта. Лицата им ще блесват със славата на онази светлина, която придружава третия ангел.“¹⁴

„Радвайте се, прочее, и вие, сионовци чада, и веселете се в Господа вашия Бог; защото ви дава есенен дъжд със справедлива мярка, и ви наваля дъжд - есенен и пролетен - в първия месец“ (Йоил 2:23).

„И в последните дни, казва Бог, ще излеят от Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще виждат видения, и старците ви ще сънуват сънища; още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват“ (Деяния 2:17, 18).

„В началото на времето на скръбта ние се изпълнихме със Светия Дух, като излизаме и прогласявахме по-пълно съботата.“¹⁵

„Началото на времето на скръбта“, което се споменава тук, не се отнася за времето на язвите, но за един кратък период преди това, докато Христос е все още в Светилището. През онова време, когато делото на спасението приключва, скръбта ще дойде на земята и народите ще се разгневят, но ще бъдат задържани, за да не попречат на делото на третия ангел. По това време ще падне „късният дъжд“ или „освежението“ от присъствието на Господа, за да даде сила на високия вик на третия ангел и да подготви светиите да издържат през времето на седмте последни язви.“¹⁶

„Божият народ е приключил своята работа. Получил е „късния дъжд“, „освежителните времена от лицето на Господа“ и е подготвен за часа на изпитанието, който е точно пред него. Ангели забързано летят между земята и небето. Един ангел, завръщаш се от земята, съобщава, че е приключил делото си; последната проба над света е направена и верните на Божествените предписания са получили „печата на Живия Бог“. Тогава Исус преустановява ходатайствената служба в небесното светилище.“¹⁷

ЕДНА КОЛЕКТИВНА ОПИТНОСТ

Докато изучаваме Писанията, съдържащи прекрасните Божии обещания за дара на Светия Дух в пълнота, трябва да разберем, че по време на ранния дъжд силата на Светия Дух е била дадена колективно на онези, които „всички бяха на едно място.“ Във времето на късния дъжд опитът на Божия народ трябва да бъде подобен. Библейският стих в Захария казва:

„Искайте от Господа дъжд по времето на късния дъжд. Господ прави мълниците и ще им даде изобилен дъжд, на всекиго – зеленина на полето.“ (Захария 10:1 - по изд. Верен-VBG)

Много пъти сме чели този библейски стих и сме поставяли ударението върху думите: „Искайте от Господа дъжд във време на късния дъжд“ и забравяме последната част от стиха, която казва, че Господ ще излее дъжда „на всяка трева на полето“ (по англ. превод на стиха - бел. прев.). Тези последни думи показват, че всеки, който е на полето, т.е. църквата, която по това време трябва да бъде пречистена църква, ще получи късния дъжд. Онези, които са пропуснали да се подготвят за благословието на късния дъжд, няма да бъдат намерени сред тях. Те ще бъдат отстранени от остатъка от Божия народ чрез силно разтърсване и пресяване. Словото на вдъхновението изразява това много ясно:

„Бог пресява Своя народ. Той ще има чиста и свята църква. Ние не можем да четем сърцето на човека, но Господ е осигурил средства да пази и поддържа църквата чиста.“¹⁸

„Някои бяха отсети и изоставени по пътя. Безгрижните и равнодушните, които не се бяха присъединили към достатъчно ценящите победата и спасението, за да се молят настойчиво и да преживяват душевна борба за него, не го спечелиха и бяха оставени назад в тъмнина. А местата им бяха незабавно заети от други, които приемаха истината.“¹⁹

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ИСУС

„Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, и ни учи да се отречем от нечестията и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят, очаквайки блажената надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос“ (Тит 2:11–13).

„Когато характерът на Спасителя бъде съвършено възпроизведен в Неговия народ, тогава Той ще дойде да вземе Своите. Привилегия на всеки християнин е не само да очаква, но и да ускори идването на нашия Господ.“²⁰

„Тогава ще се яви на небето знаменieto на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни племена като видят Човешкия син идещ на небесните облаци със сила и голяма слава. Ще изпрати Своите ангели със силен тръбен глас; и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия“ (Матей 24:30, 31).

„А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките свети ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. И ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отлъчи един от други, както овчарят отлъчва овцете от козите; и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. Тогава царят ще рече на тях, които са от дясната Му страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, на следете царството, приготвено за вас от създанието на света. Защото оградих и Ме нахранихте; ожадних и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте“ (Матей 25:31-34).

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Когато четем за опитността на ранните ученици в началото на християнската ера при изливането на ранния дъжд, можем да видим, че присъствалите в горницата получиха кръщението от Светия Дух колективно. Останалите членове на църквата са го получили след това, поотделно.

Възможно ли е това да се случи и в наше време? За късния дъжд се говори, и ние много често сме се молили за него, като за събитие, което ще се случи в бъдеще. А кога ще настъпи то? Господ ли е виновен за забавянето на това голямо благословение? Библията ни казва: „И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него!“ (Лука 11:13).

След няколко седмици представителите на Божията църква на остатъка ще се съберат заедно. Дали ще се излее Светият Дух върху делегатите на сесията на Генералната конференция през 2025 г.? Може ли тогава да бъде получено прекрасното обещание за късния дъжд? Скъпи братя и сестри, нека се подготвим за това голямо благословение. Господ ще помогне на всички, които имат това желание - да бъдат кръстени със Светия Дух. Духът на пророчеството ни съветва:

„Божии ангели наблюдават развитието на характера и претеглят моралната стойност. Благодатното време е почти приключило, а вие не сте готови. О, да можеше словото на предупреждението да се разгори в душите ви! Пригответе се! Пригответе се!“²¹

Аз, като един от вашите съслужители, желая да отправя апел към всеки, който ще отиде като делегат на сесията на Генералната конференция през 2025 г.: Моля, отидете на конференцията опразнени, освободени от всички предубеждения, направете задълбочена подготовка и сключете мир с Бога и с човека, имайте непорочна съвест и бъдете готови да бъдете кръстени от Светия Дух. Кой знае дали многоочакваното обещание не ще бъде изпълнено? И всички ние, братя, които не сме делегати, трябва да изследваме живота си, да изповядваме греховете и грешките си пред Бога и един пред друг и да искаме прошка, така че греховете ни да бъдат заличени и да се молим усърдно за успеха на Конференцията, за да може Господ да посети Своите служители с дъжд от големи благословения. Духът

на пророчеството ни съветва:

„Нека християните да загърбят разногласията си и да се отдадат на Бога за спасението на изгубените. Нека с вяра поискат благословието и то ще дойде. Изливането на Духа в апостолските дни беше „ранният дъжд“ и резултатът бе славен. Но „късният дъжд“ ще бъде още по-обилен.“²²

„Днес трябва да се предадете на Бога, за да се освободите от егото си, да се освободите от завист, ревност, злословие, раздори, всичко, което би било безчестно пред Бога. Днес трябва да очистите съда си, за да бъде готов за небесната роса, готов за изливането на късния дъжд; защото късният дъжд ще дойде и Божието благословение ще изпълни всяка душа, която е очистена от всяка нечистота. Нашата работа днес е да предадем душите си на Христос, за да бъдем подготвени за времето на освежението, което ще дойде от Господното присъствие, да бъдем подготвени за кръщението на Светия Дух.“²³

Амин!

Източници:

1. Свидетелства към проповедници, с. 506.
2. Великата борба, с. 611.
3. Пътят към Христа, с. 41.
4. Пак там, с. 57.
5. Пак там, с. 59.
6. Великата борба, с. 611, 612. (издание от 1888 г.) [Думите в скобите са от оригинала]
7. Деяния на апостолите, с. 37
8. Пак там, с. 49.
9. Опитности и видения, с. 71.
10. Великата борба, с. 620.
11. Ще получите сила, с. 319.
12. Ревю енд хералд, 22 март 1892 г.
13. Великата борба, с. 464.
14. Ревю енд хералд, 27 май 1862 г.
15. Опитности и видения, с. 33.
16. Пак там, с. 85, 86.
17. Великата борба, с. 613.
18. Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 99.
19. Опитности и видения, с. 271
20. Мараната, с. 112.
21. Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 401.
22. Копнежът на вековете, с. 827.
23. Божията удивителна благодат, с. 205.

СЪБОТА, 14 ДЕКЕМВРИ 2024 Г.

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ИСУС ХРИСТОС

МАРСЕЛО ПОНСЕ — ГЕРМАНИЯ

„Ожидайки блажената надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос“ (Тит 2:13).

„Една от най-тържествените и в същото време най-славни истини, разкрити в Библията, е истината за Второто пришествие на Христос, с което Той ще завърши великото дело на изкуплението. На Божия народ, странник и пришелец на тази земя, оставен тъй дълго в „долината на смъртната сянка“, е дадена скъпа, вдъхваща радост надежда, че Онзи, Който е „възкресението и животът“, ще се завърне, за да заведе у дома Своите изгнаници. Учението за Второто пришествие е основният тон в Свещеното писание.“¹

Бях дете на 11 години, когато за първи път присъствах на нашите църковни събрания със семейството си. Там за първи път чух за чудната вест за завръщането на Исус Христос на земята. А това, че великите събития, разкрити в пророчествата, са били изпълнени с най-голяма точност и в предсказаното време, се явява доказателство, че в съвсем скоро ще можем да видим изпълнено и предсказанието за Второто пришествие.

НЕГОВОТО ОБЕЩАНИЕ

Малко преди Исус да отиде в Гетсимания да се помоли за последен път, Той обяви на ученици-

те Си, че ще ги напусне, защото земната Му мисия приключваше и Той щеше да се завърне на мястото, където те засега не можеха да Го последват. Виждайки естествената им реакция на тъга и може би на чувството, че щяха да бъдат изоставени, Исус им каза: „Да се не смущава сърцето ви“ (Йоан 14:1). Тези думи им вдъхнаха надежда. По подобен начин Исус желае да увери всеки вярващ, че Той разбира обстоятелствата в живота ни и притежава всичко, от което душата ни се нуждае, за да бъде в мир. След това Исус каза на учениците Си: „В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място“ (Йоан 14:2).

Обиталищата, за които Исус говори, представляват един дом, а домът е мястото, където обикновено намираме сигурност, мир и щастие. Това обещание трябва да бъде голямо вдъхновение за всеки от нас – че ще достигнем дом, където също така „вълкът и агнето ще пасат заедно, и лъвът ще яде слама както вола...“ (Исаия 65:25). Той ще бъде далеч от всичко, което днес ни причинява тъга и несигурност, и където „Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка...“ (Откровение 21:4).

Но следващото обещание на Исус към учениците Му беше толкова голямо, колкото и предходното: „И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм аз да бъдете и вие“ (Йоан 14:3). „Пак ще дойда“ е балсамът, от който учениците се нуждаха в онзи момент. Те все още не знаеха какви изпитания ги очакваха, но оттогава насетне това обещание щеше да бъде центърът на тяхното внимание и мотивацията им да излязат да проповядват Неговото завръщане и да се стремят да направят Исус Христос известен на всеки народ, племе, език и люде.

ХРИСОВОТО ВЪЗНЕСЕНИЕ И ЗАВРЪЩАНЕ

Четиридесет дни след възкресението Си Исус заведе учениците Си на Елеонската планина, близо до Витания, преди град Йерусалим, в който бе отхвърлен и после осъден на смърт. Това беше моментът на сбогуването и възможността да предаде последните наставления на тази група мъже и жени, които представляваха намерената изгубена овца. Думите на Исус не бяха упреци за техните грешки или неуспехи, а думи на най-дълбока нежност и съчувствие.

„С ръце протегнати за благословение, сякаш уверявайки ги в Своята грижлива закрила, Той бавно започна да се възнася от сред тях, привличан към небето от сила, много по-голяма от земното

притегляне. Когато се издигна над тях, благоговеещите ученици напрегнаха поглед, за да зърнат за последен път своя възнасящ се Господ. Облак от слава Го закри от очите им. И когато колесница от ангели Го обгърна като облак, до тях долетяха думите: „Ето, аз съм с вас през всичките дни до свършека на века!“ В същото време до тях проехтяха и звуците на най-сладката и радостна музика от ангелския хор.“²

В този момент двама мощни ангели в човешка форма със съчувствие и любов към учениците, които се взираха в небето, се приближиха и ги попитаха: „Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на небето“ (Деяния 1:11). Това беше същото послание на надежда, което Исус им бе изговорил много преди това: „А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките свети ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол“ (Матей 25:31). Това беше същото откровение, което Йоан получи на остров Патмос: „Ето, иде с облаци; и ще Го види всяко око, и ония, които го прободоха; и всички земни племена ще възридаят за Него. Така е. Амин“ (Откровение 1:7). Ангелите ги увериха, че същият този Исус, Когото бяха видели да се възнася на небето, ще дойде отново, както се бе възнесъл. Наистина, Той ще дойде в облаци, и всяко око ще Го види.

ЗНАМЕНИЯ ЗА НЕГОВОТО ПРИШЕСТВИЕ

Разбирането на повече за времето на края беше нещо, което привлече вниманието на учениците и би трябвало да привлече и нашето. Те дойдоха при Исус насаме, за да Го попитат: „Кажни ни, кога ще бъде това? и какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на века?“ (Матей 24:3).

На местата, където технологията е по-развита и пътуванията се извършват със съвременни транспортни средства, обръщаме голямо внимание на сигналите,

които ни дава сателитният навигатор или GPS устройството, за оставащото разстояние до дестинацията или за възможните промени в избрания маршрут. Крайпътните знаци също ни помагат. Библейските пророчества много приличат на GPS система, която ни указва къде във времето се намираме, та да можем да се подготвим и да стигнем безопасно до местоназначението.

ИЗМАМАТА

„Исус в отговор им каза: Пазете се да ви не заблуди някой; защото мнозина ще дойдат в Мое име казвайки: аз съм Христос, и ще заблудят мнозина“ (Матей 24:4, 5). Защо Христос представи това като първия знак преди края? Отговорът е даден от апостол Петър: „Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне“ (1 Петрово 5:8). Скъпи братя и сестри, Сатана също знае библейските пророчества и знае, че идването на Христос ще сложи край на неговото царство на терора. Ето защо с голяма хитрост и лукави интриги - точно както лъва, който наблюдава жертвата си, преди да я нападне - той въвежда фалшиви доктрини, смесени с части от истината, за да накара вярващите да попаднат в неговите капани. Разпространението на исляма, будизма, агностицизма и други философски течения по целия свят са изкривили възприятието на хората за характера на единствения истински Бог, Създателя на небето и земята, и са ги отдалечили от единствения истински източник на познание - Библията.

Сигурността ни се намира само в изучаването на Свещеното Писание с много молитва и посвещение. Само това може да ни предпази от заблуди. Ако постъпваме така, със сигурност ще можем да потвърдим „при закона и при свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях“ (Исаия 8:20). Когато често изучаваме закона и свидетелството, ще можем да натрупаме в съзнанието си единственото съкровище, което ще ни

направи способни да заявим: „Писано е“. Но, отправяме следното предупреждение: с технологичния напредък става все по-обичайна гледка вярващите да изоставят четенето на традиционните хартиени библии. От една страна, за нас е по-лесно винаги да носим цели библиотеки, уроци, песнарники и т.н. в електронните си устройства, но от друга - дори при най-малкия знак, че пристига съобщение на устройството ни или друг някакъв кратък момент на разсейване, ние изоставяме изследването на Словото и умът ни бързо преминава към теми, които често нямат нищо общо с текущото ни занимание. Сатана с голяма лекота многократно е успявал да отдели вярващите от изучаването на истината, използвайки този метод.

ВОЙНИ, ЕПИДЕМИИ, ГЛАД, ЗЕМЕТРЕСЕНИЯ

Исус предупреди учениците Си: „И ще чуете за войни и за военни слухове; но внимавайте да се не смущавате; понеже тия неща трябва да станат; но това още не е свършекът. Защото ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове“ (Матей 24:6, 7) През последните години ставаме свидетели на сътресенията, всред които живеят народите. Докато всички днес търсят мир, избухват големи войни, избиващи хиляди души по целия свят. Войните и политическата нестабилност в много страни са предизвикали хиляди бежанци, разпръсквайки ги в различни посоки и създавайки истински хуманитарни кризи, в които преобладават болката и гладът. Въпреки тези ужаси, великите сили отпускат милиони от своите бюджети за закупуване на оръжия и боеприпаси за продължаване на войните.

От друга страна, докато в някои страни съществува изобилие от храна и мнозина се разболяват заради всичката бърза или нездравословна храна, която консумират, и където всеки ден хиляди тонове се озовават на бо-

клука, в същото време има и такива места, където хората с хиляди измират от глад - нещо, което е трудно да се приеме в 21-ви век, с всичките му технологични постижения и лекотата и скоростта на транспортиране на стоките. Има места, където хората умират поради болести, причинени от липса на питейна вода или от слабост поради липса на храна. Природните бедствия, случили се през последните десетилетия също са сред знаците, на които Исус се позова. Докато сушите унищожават живота в някои региони на планетата, наводненията, причинени от крайни и необичайни дъждове или торнада и урагани, оставят след себе си разрушения и хиляди жертви. През последните години на различни места станаха мощни земетресения, които увеличиха не само силата си, но и броя на жертвите, които оставят след себе си.

„Колко често чуваме за земетресения и урагани, за унищожение с огън и вода, за големи загуби на човешки живот и имущество! На пръв поглед тези бедствия са случайни изблици на хаотични, нерегулирани природни сили, намиращи се отвъд човешкия контрол. В тях обаче може да се разчете Божият план. Те са част от средствата, с които Бог се стреми да събуди хората за грозящата ги опасност.“³ Учените и философите, търсещи обяснения и начини за предотвратяване на тези събития, стигнаха до заключението, че всичко е в резултат на изменението на климата и че това е причината природата да реагира по този начин. За пореден път човешките теории отклоняват ушите на хората от истинската причина за тези събития. Вярно е, че природата страда и се променя от злите действия на човечеството, но не бива да пренебрегваме и факта, че това са знаците, за които Исус говореше. Нито трябва да пренебрегваме последствията, които ще понесат губителите на земята: „Народите се разгневиха; но дойде Твоят гняв и времето да се съдят мъртвите, и да дадеш наградата на слугите Си пророците и на светиите и на ония, които се боят от Твоето име, малки и го-

леми, и да погубиш губителите на земята“ (Откровение 11:18). Великото дело на сътворението се унищожават и отговорните за Неговото разтуряне ще бъдат наказани.

Тези събития ли са знаците, за които Исус заяви на Своите ученици, че ще служат като насоки, та да знаят как да различат времената? Да, те са. Учениците запитаха кога ще бъде краят на века. Ние не можем да определим дата, можем само да тълкуваме знаците и да разберем, че на нашия свят и неговите жители не им остава много време. „А за оня ден и час никой не знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само Отец“ (Матей 24:36).

ИСТОРИЯТА СЕ ПОВТАРЯ

Исус посочи, че времето на края ще бъде подобно на времето преди Потопа. „И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син. Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчега, и не усетиха, до като дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син“ (Матей 24:37–39).

Яденето, пиенето или женитбата не са незаконни неща. Това, което ги е направило отвратителни пред Бога, са крайностите, до които човек ги е довел. За най-често срещаните заболявания днес до голяма степен са отговорни лошите навици на хранене или пиене, заседналият начин на живот и употребата на и злоупотребата с вещества, вредни за здравето. Продължителното излагане на токсични елементи като тези, които се вдишват в големите градове или употребата на тютюн и наркотици са не само причина за много болести, но и за генетични промени, които предразполагат към дегенеративни или аутоимунни заболявания. Историята на събитията, случили се в Содом и Гомора, както и преживяното от народа на Израел в Ситим точно пред обещаната земя, са предупреждение, което е записано, за да ни научи, че чувствеността и

неконтролираните страсти могат да накарат човешките същества да извършат пред Бога най-отвратителните и гнусни постъпки, които можем да си представим. „Вековете са осеяни с останки от характери, заседнали сред скалите на чувственото и плътското угаждане. С приближаване края на времето, когато Божият народ застане на границите на небесния Ханаан, Сатана, както в древността, ще удвои усилията си, за да му попречи да влезе в добрата земя. Той поставя своите примки пред всяка душа. Не само невежите и необразованите трябва да бдят. Той ще приготвя изкушенията си и за хората на най-високи постове, на най-святата служба. Ако ги подведе да опорочат душите си, чрез тях ще може да унищожи мнозина. Сатана използва същите средства, както и преди три хиляди години. Чрез светски приятелства, чрез очарованието на красотата, чрез търсенето на удоволствия, веселби, празнувания или чрез чашата с вино той ни подвежда да нарушим седмата заповед.“⁴

УСКОРЯВАНЕ НА ХРИСТОВОТО ИДВАНЕ

„Привилегия за всеки християнин е не само да очаква, но и да ускори завръщането на своя Господ Исус Христос (по 2 Петр.3:12). Ако всички, изповядващи името Му, принасяха плод за Негова прослава, колко бързо щеше целият свят да бъде засят с евангелското семе. Последната велика жътва много скоро би била събрана и Христос би дошъл да прибере скъпоценното зърно.“⁵

Наша привилегия е да говорим за блажената надежда, която е завръщането на Исус Христос. Освен това е наша привилегия да извършим същото дело на реформа, което Йоан Кръстител извърши, за да подготви пътя за първото идване на Господа. „Трябва да бъде повдигана голямата тема за реформирането и умът на обществото да бъде пробуден. С вестта трябва да бъде свързана темата за въздържанието във всичко, за да бъде отвърнат Божия народ от

Единствената цел на благодатното време, на което се радваме днес, е да го използваме за нашето посвещение и подготовка за великия ден на Христовото завръщане.

неговото идолопоклонство, лакомия и екстравагантност в облеклото и в други неща.“⁶

Сега е моментът да извършим промяна в живота си и нашето подчинение на Божиите заповеди да разкрие, че наистина обичаме Бога. Няма време за губене. Трябва решително да затворим вратата за всяко нещо, което не е част от характера на хората, готвещи се да бъдат преселени в небесните обители. Нашите дела би трябвало да покажат, че „нашето гражданство е на небесата, отдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа“ (Филипяни 3:20).

НАШАТА ПОДГОТОВКА

„Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние“ (2 Петрово 3:9). Единствената цел на благодатното време, на което се радваме днес, е да го използваме за нашето посвещение и подготовка за великия ден на Христовото завръщане. Всеки изминал ден представлява един ден по-близо в отброяването до края. Ако Исус все още не се е завърнал, това е просто, защото Той ни дава време да можем всички да преминем през пълно покаяние и да преживеем дълбоко, истинско обръщане в живота си.

Нашето спасение беше осъществено чрез скъпоценната кръв на Христос - Агнецът без недостатък и пречист (по 1 Петрово 1:18, 19), за да достигнем до онези жилища, където „...според както е писано: „каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любя“ (1 Коринтяни 2:9). Нека привлекателните неща, кои-

то този свят ни предлага, неговите празници и традиции, ненужна мода или украшения, нездравословни храни или напитки, или любовта към парите и земните притежания, не ни отделят от скъпоценната вест за завръщането на Господа. Сега е времето да се подготвим!

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Единствено Божията благодат може да ни помогне да се подготвим за Неговото идване. Само работата на Светия Дух може да ни убеди в призива за покаяние и обръщане. Нека нашата ежедневна молитва бъде „да дойде Твоето царство“. Нека блажената надежда бъде като факел, осветяващ пътуването ни през този изпълнен със зло и страдание тъмен свят. Нека нашето намерение бъде непрекъснато да се стремим към целта, към наградата на горното призвание (Филипяни 3:14), за да отразяваме Исус всеки ден и във всяко действие. Нека чистото и непорочно благочестие (Яков 1:27) бъде резултатът, произведен от Христос в нас.

Когато Христовият характер съвършено се възпроизведе сред народа Му, тогава Той ще се завърне, за да го обяви за Свое притежание.⁷ Мараната, Господ иде! Той заявява: „Наистина ида скоро. Амин! Дойди, Господи Исусе!“ (Откровение 22:20). Амин.

Източници:

1. Великата борба, с. 299.
2. Копнежът на вековете, с. 830, 831.
3. Пророци и царе, с. 277.
4. Патриарси и пророци, с. 457, 458.
5. Притчи Христови, с. 69.
6. Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 62.
7. Притчи Христови, с. 69.

ЦАРСТВОТО НА СЛАВАТА

РОМУЛО БОРХЕС - БРАЗИЛИЯ

В края на тази Молитвена седмица приключваме сякаш едно пътуване, изпълнено с тайни и открития, в което Писанията ни служеха като компас, направляващ ни от едно откровение към друго. Стъпвайки на текста в Деяния 3:19-20 разгледахме значими теми като покаянието, обръщането във вярата, заличаването на греховете, времето на освежението и завръщането на Исус. Сега, в това последно събиране, ще се задълбочим върху темата „Царството на славата“.

Това не е обикновено царство, ограничено от земни граници или човешко време; то е една вечна реалност, обширна и внушителна като самата вселена, закотвена в непоклатимата правда и справедливост на нашия Господ Исус Христос. Това царство е описано в Даниил 2:44 като маяк, който устоява на изпитанията на времето и на бурите: „И в дните на ония царе небесният Бог ще издигне

царство, което до века няма да се разруши, и владичеството над което няма да премине към други люде; но то ще строши и довърши всички тия царства, а само то ще пребъде до века.“

Поради това ви каня да изследваме заедно вечните обещания на това славно царство.

ЦАРСТВОТО НА БЛАГОДАТТА И ЦАРСТВОТО НА СЛАВАТА

Свещеното Писание подчертава две отличителни фази в проявлението на Божието царство:

- (1) Царството на благодатта и
- (2) Царството на славата.

Не може да има слава преди първо да се прояви благодатта; затова е от съществено значение първо да участваме в Царството на благодатта, за да можем да

влезем и в Царството на славата.

Когато Исус започна Своето служение в Галилея, Той провъзгласи наставането на Божието царство със следните думи: „Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покаяйте се и повярвайте в благовестието“ (Марк 1:14, 15).

„Когато Исус пътуваше през Галилея, поучавайки и лекувайки, при Него се стичаха множества от градове и села... Никога преди не бе имало период като този на света. Небето бе приведено долу до хората. Гладни и жадни души, дълго чакали изкуплението на Израил, сега тържествуваха поради благодатта на един милостив Спасител.“¹

Царството на благодатта, възвестено от Исус, достигна своя връх на кръста на Голгота, където Той зае нашето място и умря като наш заместник, за да ни изкупи от осъждането на греха. Чрез Неговата благодат човечеството получи опрощение на

греховете, помирение с Бога и пълно спасение. Както е написано в Ефесяни 2:8: „Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога.“

Исус също така поучаваше за бъдещото идване на Божието царство при Неговото второ пришествие. Измежду ученията на Исус ще подчертаем какво се казва в този контекст в Матей 25:31–34 :

„А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките свети ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. И ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отлъчи един от други, както овчарят отлъчва овцете от козите; и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. Тогава царят ще рече на тия, които са от дясната Му страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.“

„Както вестта за Христовото първо идване оповести царството на Неговата благодат, така и вестта за второто Му идване оповестява царството на Неговата слава. И втората вест, както и първата, е основана върху пророчествата.“²

Думата „царство“ в текста на Матей, когато се отнася до Царството на славата, се използва от Исус като описание на това, което ще се случи в последните времена, когато Той установи Божието световно царство. Въпреки че това събитие е в бъдещето, обещанието, че Господ ще дойде, е реалност. Както самият Той каза:

„Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене. В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие“ (Йоан 14:1-3).

Стъпвайки върху тези скъпоценни откровения, християнинът живее не само с увереността за изкуплението в настоящето, но и с надеждата

за окончателно изкупление в Царството на славата.

ПРОСЛАВЯНЕТО ПРАВИ ВЪЗМОЖНО ПОДАНИЦИТЕ НА ЦАРСТВОТО НА СЛАВАТА ДА ОБИТАВАТ В НЕГО

Прославянето е божествено-то докосване, което преобразява човека, освобождава го от последствията на греха и го прави безсмъртен. Помислете за това, което 1 Коринтяни 15:51, 52 заявява:

„Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.“

Сегашното тяло на вярващия в Христос не е подходящо за небесен живот, тъй като е смъртно, деградирало и крехко. Въпреки че вярващият се радва на пълнотата на Духа в живота си, тялото му все още носи знака на смъртта. Следователно, при звука на последната тръба, която ще се чуе при второто пришествие на Христос, Христос ще даде на вярващите ново тяло.

То ще бъде нетленно, славно, свободно от грях и безсмъртно, подготвено за вечен живот. Естественото тяло на християнина ще се преобрази в духовно тяло, способно да устои на Божиата слава и готово за пренасяне.

Бог ще преобрази с божествено докосване всеки от изкупените - както възкръсналите свети, така и вярващите, които не са минали през смъртта. Книгата „Великата борба“ изразява прекрасно тази мисъл:

„Той ще преобрази нашите опозорени, нищожни тела по подобие на Своего славно тяло. Смъртната, покварена и без прелест фигура, опетнена някога от греха, сега става съвършена, красива и безсмъртна.“³

Всички изкупени ще бъдат направени съвършени! Това преобразяване ще засегне структурата на човешкото тяло, но ще запази самоличността на всеки човек,

позволявайки на изкупените да се разпознаят един друг.

„При възкресението нашата индивидуалност ще бъде съхранена... И последните останали следи от проклятието на греха ще бъдат премахнати и верните на Христос ще се явят в красотата на Господа, нашия Бог, отразяващи в душа и тяло съвършения образ на своя Господ.“⁴

ХАРАКТЕРИСТИКИТЕ НА ЦАРСТВОТО НА СЛАВАТА

Когато говорим за Царството на славата, ние мислим за Божия рай, за Новата земя и новите небеса. От решаващо значение е обаче да признаем, че човешкият ни език е недостатъчен, за да опише небесната слава. Всички езикови ресурси не са достатъчни да представят адекватно Божия рай. Страница 675 (от англ. изд., това е гл. 42 „Краят на борбата“ - бел. прев.) от „Великата борба“ подчертава този момент:

„Човешкият език не е в състояние да опише наградата на праведните. Тя ще бъде разбрана само от онези, които я видят. Нито един ограничен смъртен ум не може да схване славата на Божия рай.“

Въпреки ограниченията на човешкия език, можем да черпим вдъхновение от думите на пророците и да оставим въображението ни да ни води към божественния рай. Апостол Йоан е бил благословен да зърне небесната слава на Божието вечно царство чрез разкритията, които е описал в Откровението. Той поставя акцентира върху Божието царство в Откровение 21:1-5, където се казва следното:

„И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си. И чух висок глас от небето да говори: ето скинията на Бога е с човеците, и Той ще живее с тях; те ще бъдат Негов народ, а Сам Бог ще бъде с тях – техен Бог. И ще отрие Бог вся-

ка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; ни жалеяка, ни пи-сък, нито болка няма да има вече, защото предишното се мина. И Седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни.“

Въз основа на пророческото видение на Йоан можем да открием някои от характеристиките на Царството на славата:

НОВАТА ЗЕМЯ И НЕБЕСНИЯТ ЙЕРУСАЛИМ

Изразът „Нова земя“ подсказва, че става дума за ново творение. Планетата, която грехът е засегнал толкова дълбоко, ще бъде разрушена, погълната от пламъците на божествения съд. Сатана, неговите ангели и всички нечестиви ще бъдат напълно унищожени. Както в Малахия 4:1 ни се казва:

„Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; и всичките горделиви, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява. И той ден, който иде, ще ги изгори, казва Господ на Силите, та няма да им остави ни корен ни клонче.“

С унищожаването на подбудителя към греха (Сатана) и очистването на планетата, славата на Едем ще бъде възстановена. Творението ще бъде в хармония с Твореца, а Новият Йерусалим ще бъде столицата на Новата Земя.

СЛАВАТА НА НОВИЯ ЙЕРУСАЛИМ

Описанието на Новия Йерусалим ни впечатлява със своята красота и великолепиe. Той ще сияе с Божията слава и ще блести като скъпоценен камък, като яспис, с кристална яркост (вж. Откровение 21:10, 11).

СКИНИЯТА НА БОГА СРЕД ЧОВЕШКИЯ РОД

Господ ще бъде с народа Си. Бог ще избере да живее сред онези, които е изкупил, които сега вече са Негови чедра навеки. Те завина-

ги ще се радват на Неговото скъпоценно присъствие и на Неговата светлина. Христос, Този, Който ги изкупи, ще стои до тях. Спасените ще имат привилегиата да се поклонят на Божеството лице в лице през цялата вечност. Божията Скиния ще бъде сред тях и това ще установи интимна и любяща връзка между Йехова и изкупените.

„Божият народ има привилегиата да общува свободно с Отец и със Сина. „...сега виждаме... неясно като в огледало...“ (1 Коринт.13:12). Днес гледаме Божия образ отразен като в огледало в делата на природата и в отношенията на Бога с хората; но тогава ще го виждаме лице с лице, без забулващ воал помежду ни.“⁵

БЕЗ ПОВЕЧЕ СКРЪБ И СЪЛЗИ

Йоан, пророкът от Патмос, описва една ситуация на вечна радост и щастие в Божия рай:

„Той ще обърше всяка сълза от очите им“ (Откровение 21:4).

В Новата земя Царството на славата ще бъде вечният дом на изкупените, където няма да има повече сълзи, тъй като всички причини, пораждащи тъга и плач, ще бъдат неща от миналото.

„Изкупените от Господа ще се върнат, и ще дойдат с възклицание в Сион; вечно веселие ще бъде на главата им; ще придобият радост и веселие; а скръб и въздишане ще побягнат“ (Исая 35:10).

БЕЗ ПОВЕЧЕ БОЛЕСТИ

На Новата Земя няма да има повече болести. Няма да има нужда от болници, лекари или медицинско лечение. Всички последици от греха ще бъдат премахнати и никой няма да каже: „Болен съм!“

„И жителят няма да рече: Болен съм; на хората, които живеят в него, ще се прости беззаконието им“ (Исая 33:24).

„Тогава очите на слепите ще се отворят, и ушите на глухите ще се отпушат, тогава куцийят ще скача като елен, и езикът на немия ще пее; защото в пустата земя ще избликнат води, и потоци в пустинята“

(Исая 35:5, 6).

БЕЗ ПОВЕЧЕ СМЪРТ ИЛИ ПОГРЕБАЛНИ ШЕСТВИЯ

В живота на Земята смъртта слага край на много щастливи истории. В Новата Земя няма да има смърт, нито погребални процесии или гробове.

„Ще погълне смъртта за винаги; и Господ Бог ще обърше сълзите от всичките лица, и ще отнеме укора на хората Си от цялата земя; защото Господ е изговорил това“ (Исая 25:8). И онези, които са преминали през смъртта и са били възкресени, ще провъзгласят: „Погълната биде смъртта победоносно“ (1 Коринтяни 15:54).

РАСТЕНЕ В ЦАРСТВОТО НА СЛАВАТА

В Новата Земя изкупените ще изследват чудесата на Божията любов и ще продължат да се учат неуморно, за да разбират все повече и повече творческата сила на Бога.

„Там безсмъртни умове ще съзерцават с никога нестихващ възторг чудесата на творческата сила, тайните на изкупителната любов. Няма да има лукав, жесток неприятел, който да изкушава хората да забравят Бога. Всяка дарба ще бъде развита, способностите ще се увеличават. Постиженията на знанието няма да уморяват ума, нито ще изтощават силите. Ще се провеждат и най-големите начинания, ще се осъществяват най-възвишените стремежи, ще се постигат най-висшите амбиции. И все пак, постоянно ще възникват все нови и нови височини за изкачване, ще се явяват все нови и нови чудеса за възхищение, нови истини за разбиране, нови предмети, които да развиват все повече и повече възможностите на ума, душата и тялото.“

Всички съкровища на вселената ще бъдат открити за изучаване от Божиите изкупени. Освободени от връзките на смъртта, чрез неуморно летене, те ще достигат до далечни светове, които са изтръпвали и са се изпълвали със скръб при гледката на човешкото нещастие, и са избухвали в радостни песни при вестта

за една спасена душа. С неизразимо блаженство децата на Земята ще навлизат в радостта и мъдростта на непадналите светове. Земните чада ще споделят съкровищата на знанието и мъдростта, постигнати през безкрайните векове чрез разглеждане делата на Божията десница. С непомрачен поглед ще гледат славата на творението - как всички слънца, звезди и системи, кръжат в определения им ред около трона на Божеството. На всички неща, от най-малките до най-големите, е написано името на Твореца и във всички се изявява богатството на Неговата мощ.

А отлитащите във вечността години ще донасят все по-богати и все по-славни откровения за Бога и за Христос. Както ще расте познанието, така ще се увеличава и любовта, преклонението и щастието. Колкото повече опознават Бога, толкова по-голямо ще бъде възхищението на хората от Неговия характер. Когато Исус им разкрие богатството на изкуплението и удивителните постижения във великата борба със Сатана, сърцата на изкупените ще се изпълват с още по-пламенна почит. С още по-пленителна радост засвирват те на златните си арфи; и хиляди по хиляди и десетки хиляди по десетки хиляди гласове се присъединяват към мощния хвалебен хор.“⁶

Грехът никога няма да се завърне и да застраши растежа в Царството на славата, тъй като няма да има изкушител нито риск от зло. Няма да има и никакво дърво за познаване на доброто и злото, което да предлага възможност за изкушение. Вселената стана свидетел на бунта на Сатана и видя какви са последствията. Божествената справедливост

вече ще бъде твърдо установена и цялото обширно Божие царство ще провъзгласи:

„...праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете“ (Откровение 15:3).

За борбата между доброто и злото ще има наистина само спомен. Макар страданията, болките и изкушенията на Земята да са приключили, Божият народ винаги ще има ясно и интелигентно разбиране за цената на тяхното спасение. Христос все още ще носи на тялото Си белезите на изкуплението. През безкрайните векове на вечността тези знаци ще свидетелстват за огромната Божия любов и неизмеримата изкупителна жертва на Исус.

„Това че Творецът на всички векове, върховният Съдия на човешката участ се бе лишил от славата Си и се бе унижил толкова много от любов към човека, винаги ще буди учудване и възхищение във вселената. Когато изкупените от всички народи погледнат Изкупителя си и видят вечната слава на Отца да блести на лицето Му; когато погледнат към Неговия престол, пребъдващ от вечност към вечност, и осъзнаят, че царството Му не ще има край, ще избухнат във възторжена песен: „Достойно, достойно е Агнето, Което е било заклано и ни е изкупило за Бога със собствена Си скъпоценна кръв!“⁷

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

След като изследвахме Царството на славата и неговите несравними чудеса, възникват някои дълбоки въпроси: *Кой ще има привилегията да се наслаждава на очарованията на това царство? Кои ще бъдат неговите*

те наследници?

Отговорите откриваме в светлината на божествените откровения: Душите, които приемат и живеят Царството на благодатта, ще станат поданици и на Царството на славата. Това са хората, които преодоляват неслодите в тоя свят, плътта и лукавия.

„Който побеждава, ще наследи тия неща; Аз ще му бъда Бог, и той ще Ми бъде син“ (Откровение 21:7).

Те са имали лично общение с Исус Христос, Спасителя и Господа на техния живот. Те са били преобразени от Неговата благодат във времето, отредено за спасение.

Скъпи братя, сестри и приятели, живеем в последните мигове от историята на този свят. Скоро, много скоро, ще станем свидетели на настъпването на Царството на славата и ще имаме привилегията да се радваме на неговите вечни наслади. Ето защо „трябва да се възползваме максимално от възможностите в настоящето. За нас не ще има друго благодатно време, за да се подготвим за небето. Това е нашата единствена и последна възможност да оформим характери, правещи ни годни да обитаваме в бъдещия дом, който Господ е приготвил за всички, които са послушни на Неговите заповеди.“⁸

Моето искрено желание е да застанем заедно като победители. Не можем да рискуваме да изгубим спасението си. Нека Бог да ни помага и да ни благославя, за да можем заедно да споделим Царството на славата в небесния рай. Амин!

Източници:

1. *Копнежът на вековете*, с. 232.
2. *Пак там*, с. 234.
3. *Великата борба*, с. 645.
4. *Вярата, чрез която живея*, с. 185.
5. *Великата борба*, с. 676, 677.
6. *Пак там*, с. 677, 678.
7. *Пак там*, с. 651, 652.
8. *Събитията от последните дни*, с. 236, 237.

За нас не ще има друго благодатно време, за да се подготвим за небето. Това е нашата единствена и последна възможност да оформим характери, правещи ни годни да обитаваме в бъдещия дом, който Господ е приготвил за всички, които са

ВЕСТИТЕЛ на Реформацията

орган на църквата

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий №74 1202 гр. София

За кореспонденция:

Председател: 0878 112 694

Секретар: 0888 983 942

гр. София 1000 Пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg www.sdarm-bg.org

ISBN 1312 - 1219

ЕДНА ВЕСТ ЗА СВЕТА

БАРБАРА МОНТРОУЗ

В света на измамата, колцина са чули в младостта
благовестието Божие, написано ясно за нас?
Отразена в Писанието е вестта
на настоящата истина - жизненоважна за днес!

Кога я разнасяме надлъж и нашир,
отеква в сърцата сладък ответ;
с надежда пробужда стояли дълго в мрака души
прозрели, че е от Господа изпратена таз вест!

Призивът идва към всеки от нас в дълбочина -
времето за покаяние е точно сега!
Да отстраним греха и стремежа към разни съблазни,
да уповаем в Спасителя, така милостиво изпратен.

Да гледаме Христос - за нас застъпва се Той,
най-пламенните ни копнежи към Него нека да бъдат.
Кръвта на Христовата жертва сила излъчва;
скала на вековете е Той - непроменима и вечна.

Светът скоро ще свърши и мъката, която създава;
а че нещо им липсва, хората ясно съзнават.
Но ний така копнеем, като размишляваме с вяра
за общение с Исус и за блаженството в рая!

Сред бурите и глада, които днес преобладават,
сред болести и войни с такава скръб и болка,
предали се на Исус, надеждата нека процъфтява -
решени да действваме чрез късния дъжд от Бога.

Тази истина теория не е, но дух и живот е;
в сърцата, приютили я, тя дава плодове.
Когато делото свърши и нашият Спасител дойде -
за всеки определена награда ще донесе.

Но истината, вместо да ценят, те я презират -
присмивачите отхвърлят с подигравки вестта,
но както не бдят ще приключи благодатното време
и Царят Исус със слава ще дойде Своите да вземе.

И тъй, днес е шансът да се покаем от греховете;
сега трябва да работим на полето.
Онези, които запечатани искат да бъдат,
ще се включат на душите в узрялата жътва.

Гледащи към Исус и пребъдващи в Него, над поквара и
конфликти се издигаме.
Чрез Христовата благодат и сила и чрез вяра
в Неговото име животът Негов да живеем избираме
и на Божието лозе да се трудим ние излизаме.